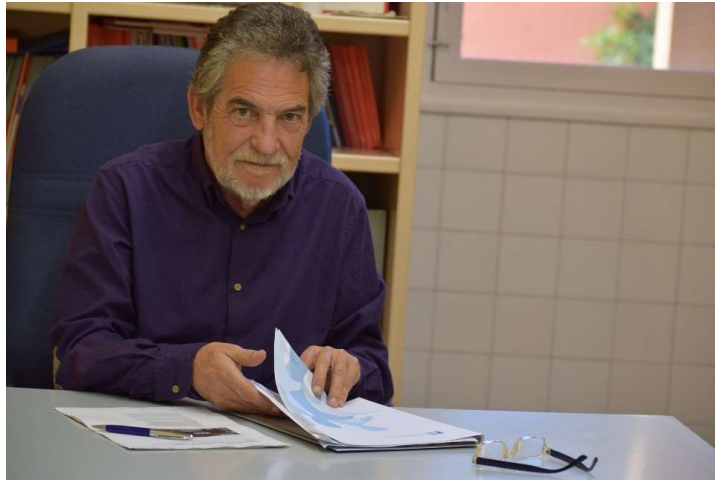

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES
SANT FELIU DE GUÍXOLS

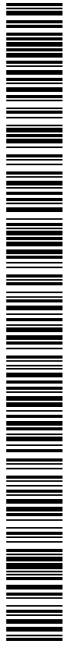

MEMÒRIA 2020 BALANÇ MANDAT 2016-2020

**Sr. JOSEP RIUS GRANERS,
SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES.**

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 2 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

INDEX

1. Presentació de l'Informe	05
2. Anàlisi de les actuacions	07
3. Dades estadístiques	19
4. Recomanacions i Suggeriments	27
5. Articles publicats i participació del Síndic en activitats organitzades per l'Associació FòrumSD	37
5.1 Articles	39
5.2 Participació/Activitats.....	58
5.3 Radars.....	64
5.4 Convenis.....	65
5.5 Publicacions.....	66

ANNEXOS

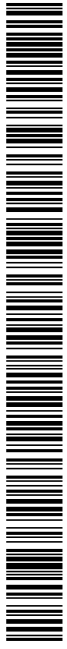
I. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat.....	69
II. Declaració Universal dels Drets Humans	81
III. Principis sobre la protecció i la promoció de la Institució de l'Ombudsman ("Els principis de Venècia).....	86
IV. Reglament Orgànic Municipal de Sant Feliu de Guixols	93

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 4 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutadania.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

1. Presentació 2020

El síndic municipal de greuges és l'òrgan complementari de l'organització de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, previst a l'article 46.2b de la Llei 8/1987 municipal i de règim local de Catalunya, i les seves actuacions estan regulades pel Reglament Orgànic Municipal (ROM) de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols.

L'article 127 del ROM recull l'obligació de fer rendició de comptes un cop l'any per donar transparència a les activitats desenvolupades per la Sindicatura municipal de Greuges, posant a disposició de la ciutadania i dels representants polítics la informació més rellevant de les actuacions dutes a terme al llarg de l'any.

Aquest informe recull les activitats dutes a terme durant l'any 2020.

També faig un resum de les actuacions fetes en què porto de mandat (juliol 2016- desembre 2020).

El mes de juliol acabarà el meu mandat de cinc anys com a síndic. És una etapa que he afrontat amb il·lusió i implicació al davant d'una Institució unipersonal, independent i objectiva.

He intentat fer costat als col·lectius més desfavorits o vulnerables. També he fet molta tasca d'informació i assessorament.

L'any 2020 ha estat marcat pels efectes catastròfics de la Covid-19. Un emotiu record per a totes les persones que han patit i pateixen aquesta pandèmia.

La implantació de l'estat d'alarma va posar a prova la mecànica de l'administració local. Em consta que l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols va fer tot el possible per estar al costat de la ciutadania, facilitant tràmits i gestions, i va tenir una especial cura a atendre

a les persones grans i a les persones vulnerables. La Sindicatura es va posar al seu servei i encarar la complicada situació que va ocasionar la pandèmia.

La principal problemàtica d'alguns dels nostres conciutadans fa referència a la vulneració dels drets socials com ara el dret a l'habitatge, el dret a uns ingressos mínims, el dret a la vida independent i a la inclusió i el dret als subministraments bàsics.

Encoratjo al Govern municipal a seguir respectant els drets de la ciutadania i a la millora de les seves condicions de vida.

Aquests anys com a síndic m'han donat l'oportunitat de conèixer més la ciutat, la seva administració, les seves problemàtiques, les seves entitats i, en especial, la seva ciutadania, gràcies a la proximitat del servei. Ha estat per mi una etapa molt gratificant.

Aquest balanç de mandat no hauria estat possible sense haver-lo plantejat com un treball en equip, fruit de l'esforç fet per moltes persones, l'Esther, la Maria Josep, la Dolors, l'Imma i l'Assumpció, el compromís i el suport rebut de l'alcaldia i de tots els regidors i les regidores, també del personal municipal de tots els nivells, i la confiança de la ciutadania en la figura del síndic.

Moltes gràcies per la vostra confiança,

Josep Rius i Graners
Síndic municipal de Greuges
Sant Feliu de Guíxols, 27 de maig de 2020

Anàlisi de les actuacions (2020)

La intervenció del síndic / defensor té per objecte ajudar a la ciutadania a partir de l'anàlisi de l'exposició del cas. A vegades, és molt possible anar observant que les qüestions que sorgeixen poden implicar alhora aspectes i temes que són competència municipal i altres que poden ser de qualsevol altre àmbit públic o privat que cal analitzar i concretar.

Cal trobar l'equilibri per acceptar i intentar resoldre les queixes pròpies de l'àmbit local i saber donar una resposta, orientació i derivació correcta que eviti recorreguts innecessaris o excessivament burocràtics a les persones que ens plantegen consultes o queixes d'altres àmbits.

L'activitat del síndic s'organitza en tres tipus d'actuacions:

1. Consultes, assessoraments i mediacions.

Atenció informativa personalitzada als ciutadans que s'adrecen a l'oficina o per algun altre mitjà, oferint assessorament sobre els seus drets, donant suport i acompanyament als tràmits que hauran de fer o remetent-los a les instàncies pertinents.

2. Queixes

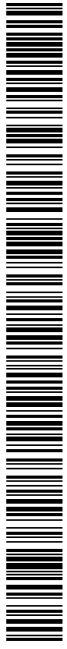
Són plantejades a instància de la ciutadania o d'entitats. La pertinença d'una queixa a l'actuació de les sindicatures locals està condicionada a què tingui relació i sigui objecte d'alguna de les competències pròpies o que assumeixi l'Administració municipal, els organismes o les empreses públiques que en depenen. En aquest tipus d'actuació hi ha un treball preliminar d'escolta a la ciutadania, de verificació de l'objecte de la queixa i de la documentació que ens facilita el promotor/a de la queixa.

3. Actuacions d'ofici

Amb independència de les actuacions que es realitzen derivades d'una petició o queixa de la ciutadania, el defensor / síndic també pot obrir i presentar a l'ajuntament una actuació d'ofici. Aquestes actuacions es poden generar a partir del coneixement del mateix síndic de casos puntuals on pugui haver-hi un possible greuge o també a partir d'una visió més general, en l'àmbit de ciutat, d'una determinada problemàtica o dificultat.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 8 de 98

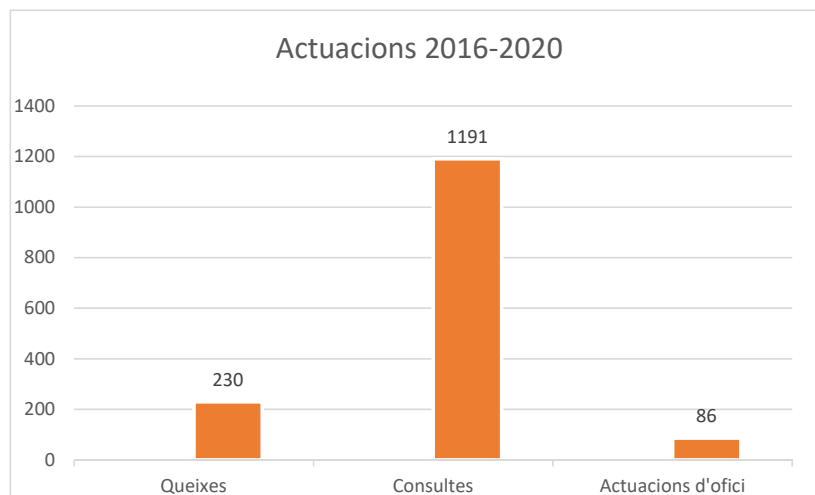
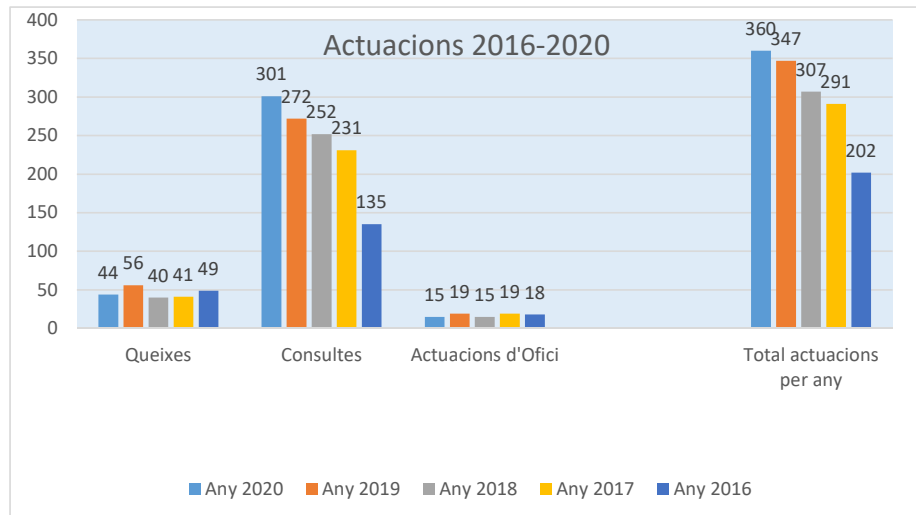
SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

BALANÇ JULIOL 2016-DESEMBRE 2020

	Any 2020	Any 2019	Any 2018	Any 2017	Any 2016	Total Actuacions 2016-2020
Queixes	44	56	40	41	49	230
Consultes	301	272	252	231	135	1191
Actuacions d'Ofici	15	19	15	19	18	86
Total actuacions per any	360	347	307	291	202	1507

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 10 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutad.a.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

MEMÒRIA 2020

Resum de les actuacions

Durant l'any 2020 l'Oficina del síndic ha realitzat **360 actuacions**.

Les 360 actuacions, inclouen un total de:

301 consultes (de les quals **30** es varen derivar a altres institucions o departaments i en **3** es va fer mediació)

44 Queixes a instància de la ciutadania

15 a instància del Síndic (de les quals **5** són Recomanacions, **1** són Suggeriments i **9** actuacions diverses de gestió,)

Consultes, assessoraments i mediacions.

Dintre d'aquest apartat s'inclouen assessoraments sobre temes plantejats, informacions, derivacions a altres administracions o departaments, mediacions, tràmits de suport administratiu, temes de consum i de gestió realitzats a petició dels ciutadans.

Moltes vegades no estan relacionades amb les competències del síndic ni tampoc són de competència municipal, però s'orienta a la persona als recursos o serveis, públics o privats, on pot resoldre la seva dificultat i, si és el cas, fer valer els seus.

En alguns casos, i en funció de la mateixa posició de feblesa o desprotecció que es pugui observar en la persona que ens planteja la qüestió, entenem que tampoc hem de descartar la possibilitat d'oferir un mínim suport (ajudar a redactar un escrit o un tràmit, a concretar una entrevista o demanar hora en algun servei ...).

L'entrevista presencial és una ocasió excepcional per aclarir, contrastar, opinar i finalment canalitzar la queixa, veure si la problemàtica plantejada és o no un greuge que junt amb el detall de documents que facilita la persona ens donarà una idea de si existeix vulneració d'algun dret, encara que enguany, degut a l'estat d'alarma i confinament també ha estat molt utilitzada la via telefònica i la via telemàtica per contactar amb el servei del Síndic.

Nombre de consultes, assessoraments i mediacions.

L'any 2020 es varen registrar un total de **301 actuacions de consulta, assessoraments i mediacions**. Representa el percentatge més alt d'intervencions.

La resolució de les consultes i assessoraments varia en funció de la complexitat i tipologia. Tot i que l'atenció del síndic és immediata i acostumen a ser resoltes al moment, algunes peticions requereixen la realització de gestions que impliquen més dedicació i temps.

Queixes

La pertinència d'una queixa a l'actuació de la sindicatura local està condicionada a què tingui relació i sigui objecte d'alguna de les competències pròpies o que assumeixi l'Administració municipal, els organismes o les empreses públiques que en depenen; i que puguem determinar que se'ns presenta com a segona instància, és a dir, que

l'Ajuntament ja ha tingut l'oportunitat de donar-li a la persona una resposta dins dels terminis previstos, o

- que aquests han estat sobrepassats sense haver rebut cap resposta, o
- que es considera que hi ha un error, manca d'aplicació o retard en l'execució de la resolució o altres dificultats o, finalment,
- si la persona creu que en la resposta o en la decisió de l'Ajuntament es vulneren algun dels seus drets.

Quan la intervenció del síndic local respon a la seva tasca de supervisió de les activitats de l'administració municipal, s'inicia un procediment d'investigació, estudi i resolució de la queixa.

L'any 2020 es van presentar **44 queixes**, de les quals 2 varen ser derivades a altres administracions, 1 es troba pendent de resposta, 1 va ser desestimada, 6 arxivades per desistiment i 1 no admesa a tràmit.

Mitjà de presentació de les consultes / queixes

La ciutadania pot sol·licitar la intervenció del síndic a través de diversos canals:

Presencialment, a l'oficina del síndic / defensor local. Enguany a causa del confinament s'ha vist reduït el nombre de persones que varen utilitzar aquest mitjà. No obstant això són **182 les sol·licituds** d'intervenció formulades per aquesta via l'any 2020.

Per correu electrònic, es varen presentar **26 peticions**.

Per telèfon, un total de **137 peticions**.

D'ofici, **15 actuacions**, de les quals se'n varen presentar **6** a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols (**5 recomanacions i 1 suggeriment**).

Iniciativa de les consultes / queixes

Poden adreçar-se al síndic de greuges les persones físiques i jurídiques que creguin vulnerat algun dret a conseqüència d'una actuació de l'Ajuntament. El síndic compleix les seves funcions amb independència i objectivitat.

Es pot iniciar la queixa oralment o per escrit, però sempre s'ha de documentar. Ha de constar el nom i els cognoms, el NIF i el domicili de la persona o persones interessades.

L'any 2020, les intervencions han estat sol·licitades per

Home:	151
Dona	194
Col·lectiu:	000
D'ofici:	015

Admissió a tràmit de les queixes

Les peticions a instància de la ciutadania són registrades i se'n determina posteriorment la seva admissió, sempre que es trobin dins de l'àmbit competencial – material i territorial – del síndic local, i compleixin amb els requisits d'identificació de l'interessat i l'interès legítim en l'objecte de la queixa.

No són admeses a tràmit:

- Les que es trobin fora de l'àmbit competencial del síndic local. Com són:
 - Conflictes entre particulars.
 - Conflictes que afecten altres administracions (Estat, Generalitat).
 - Conflictes que són competència del Síndic de Greuges de Catalunya.
- Les queixes anònimes.
- Les queixes que denotin mala fe per part de la persona interessada.
- Les queixes amb manca de fonament o justificació.

- Les que no hagin estat prèviament formulades davant l'administració municipal.
- Les queixes sobre assumptes pels quals hagi transcorregut un any des que la persona afectada hagi tingut coneixement dels fets.
- Les queixes sobre assumptes que siguin objecte d'un procediment judicial en curs o finalitzat.

La no admissió de la queixa es comunica a la persona interessada mitjançant un escrit **motiv**at i, quan és possible, se l'informa de les vies més oportunes per a l'exercici de la seva acció.

Tramitació de les queixes admeses

Admesa la queixa a tràmit, el síndic local pren les mesures d'investigació que considera oportunes per a l'estudi i la resolució de l'assumpte plantejat per la persona interessada, (entrevistes amb les regidories delegades de la matèria de què es tracti, sol·licitud d'informes als tècnics responsables, visites al lloc dels fets, petició de documentació que integra l'expedient administratiu, etc.).

La decisió del síndic, que es dicta com a resultat de la investigació, es comunica a les persones que han formulat la queixa.

Aquesta labor facilitadora i propera és molt valorada per la ciutadania.

A INICIATIVA DEL SÍNDIC:
RECOMANACIONS – SUGGERIMENTS
ACTUACIONS D'OFICI

Recomanacions – Suggeriments

En l'exercici de les seves funcions d'investigació i resolució d'una sol·licitud, quan el síndic local / defensor considera que l'administració pot implementar mesures o criteris que permetin assolir una millora en les seves actuacions, pot formular **Recomanacions**.

Sota aquesta denominació s'inclouen les propostes següents:

- **Recomanacions.** Quan es pronuncia una recomanació específica és perquè s'ha trobat que és convenient esmenar una forma de procedir per evitar nous greuges o augmentar l'eficàcia o la qualitat dels serveis.
- **Suggeriments.** Si el pronunciament és un suggeriment, això significa l'aportació d'una proposta de millora o de solució alternativa que es trasllada al/la responsable dels serveis perquè la valori, ja que el fet que una situació sigui legal no vol dir que no es pugui millorar el context que la genera. Es tracta, en definitiva, d'aconsellar allò que es creu que és bo, millor, útil i oportú.
- **Advertiments.** Un advertiment a un servei municipal és una crida d'atenció quan s'ha constatat un perjudici material o moral a un ciutadà que, en opinió del síndic, mereix una reparació.

Les recomanacions, els suggeriments i els advertiments que emet el síndic en les seves decisions **constitueixen la veritable raó de ser de la institució**, ja que són l'eina per procurar esmenar les situacions no satisfactòries descobertes en la investigació.

Actuacions d'ofici

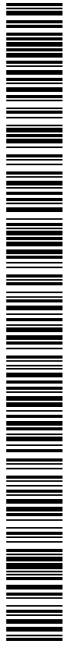
A instància del síndic, s'han iniciat un total de 15 expedients, dels quals 5 corresponen a Recomanacions, 1 Suggeriment i 9 a gestions.

El grau d'acceptació de les recomanacions i suggeriments, és el següent:

Grau d'acceptació	
Acceptades	2
Acceptada parcialment	1
No acceptades	0
Pendents de resposta	3
TOTAL	6

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 18 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 19 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

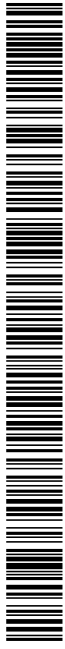
AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutadaguixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

3. Dades estadístiques

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 20 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

Dades estadístiques

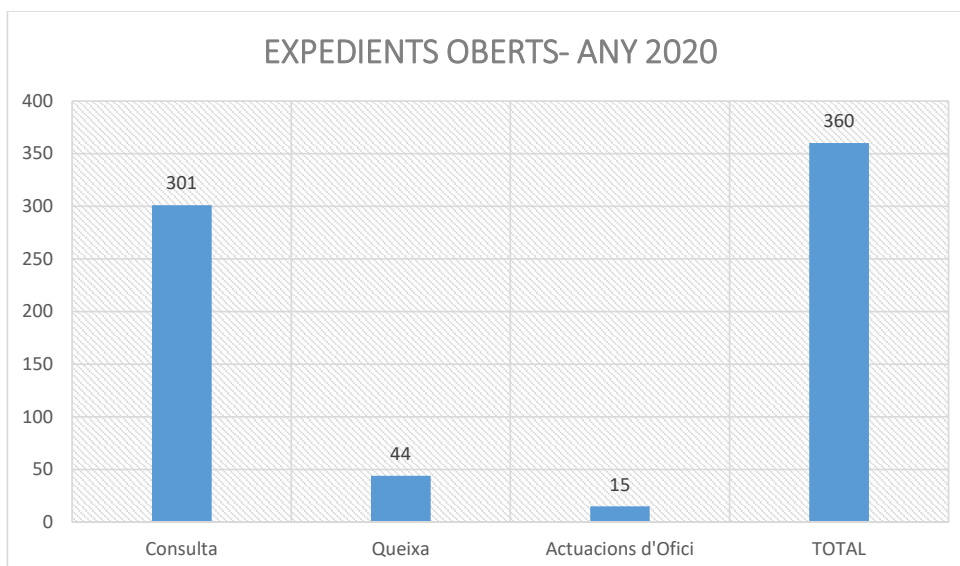
ACTUACIONS REALITZADES PER L'OFICINA DEL SÍNDIC DURANT L'ANY 2020

Situació expedients a 31 de desembre de 2020

Expedients oberts, any 2020

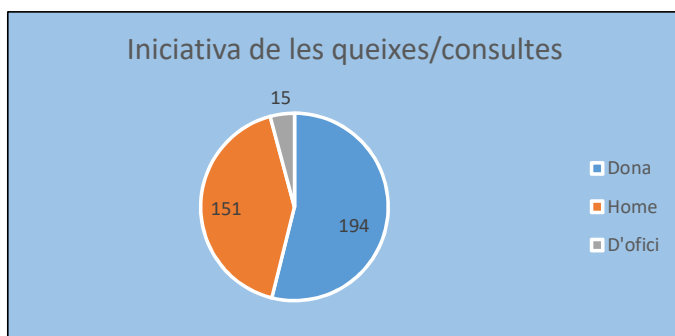
Consulta	301
Queixa	44
Actuacions d'ofici	15
TOTAL	360

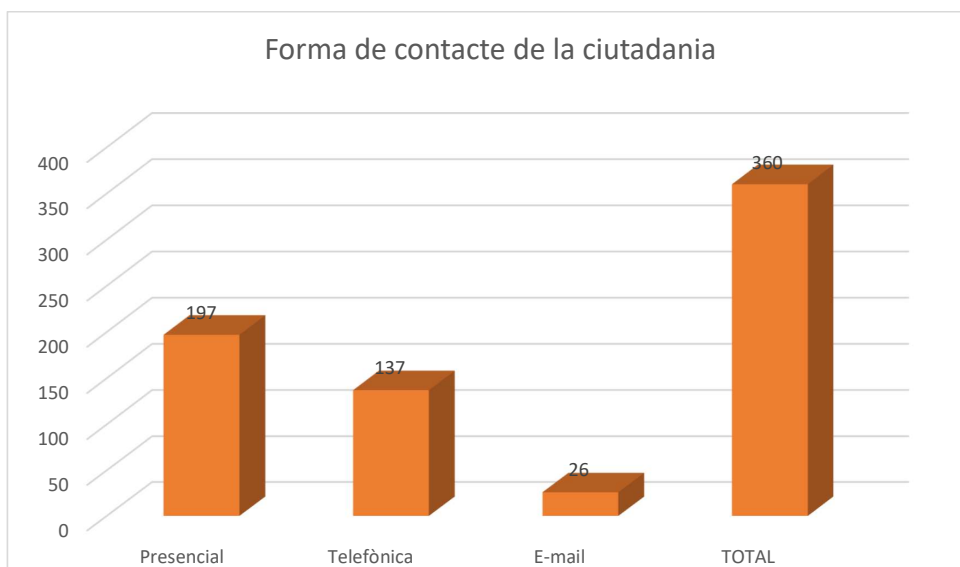
Iniciativa de les queixes/consultes

Dona	194
Home	151
D'ofici	15
Total	360

Forma de contacte de la ciutadania

Presencial	197
Telefònica	137
E-mail	26
TOTAL	360

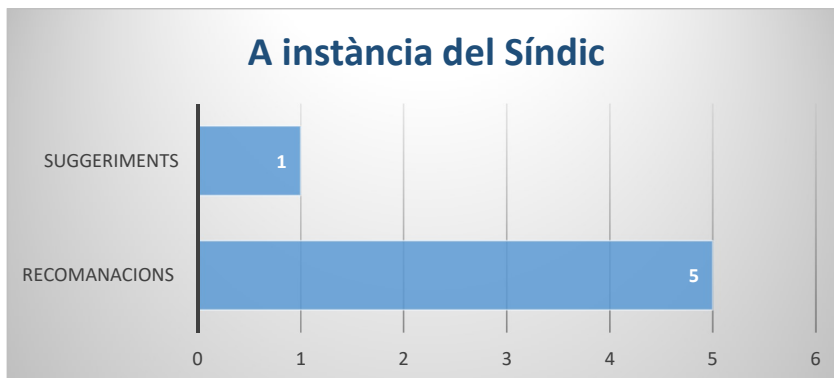

A instància del síndic

Recomanacions	5
Suggeriments	1

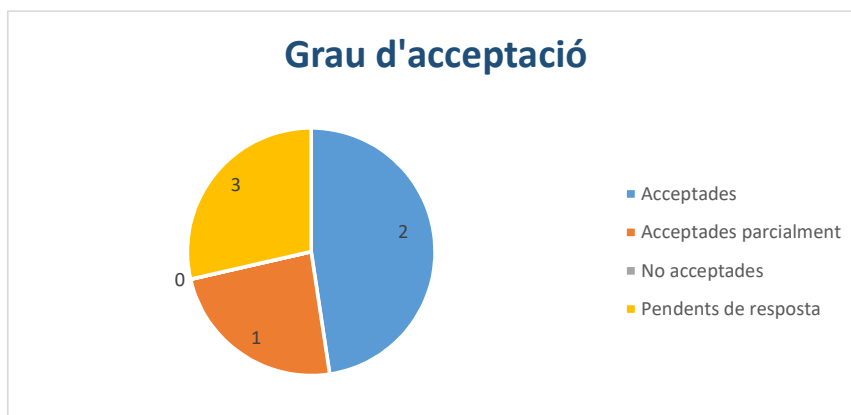
TOTAL 6

Grau d'acceptació dels Suggeriments i Recomanacions

Acceptades	2
Acceptades parcialment	1
No acceptades	0
Pendents de resposta	3

TOTAL 6

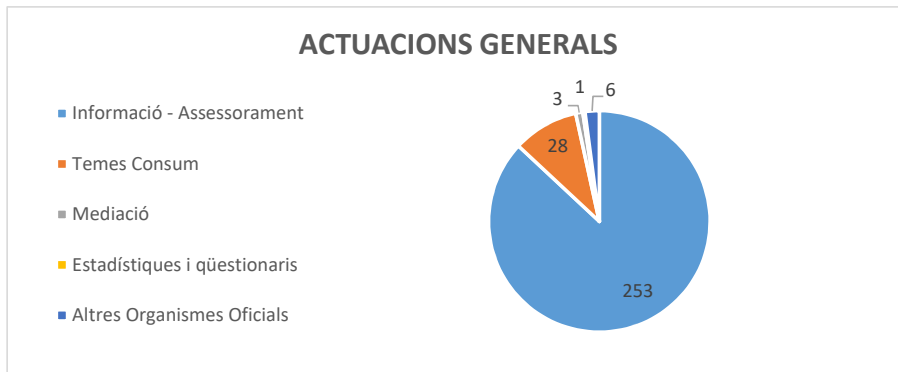

ÀMBIT- TEMÀTICA DE LES ACTUACIONS

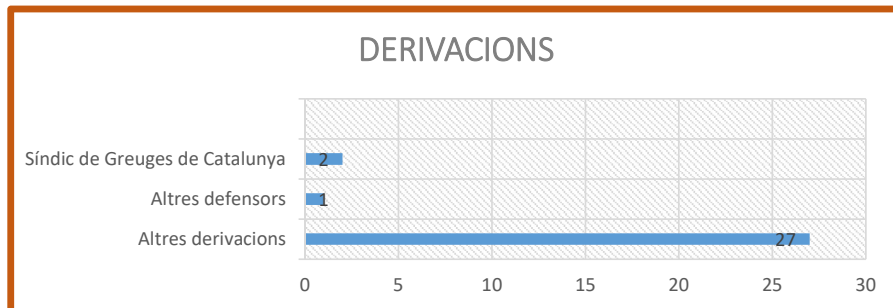
Actuacions generals

Informació – Assessorament	253
Temes consum	28
Mediació	3
Estadístiques i qüestionaris	1
Altres organismes oficials	6

Derivacions

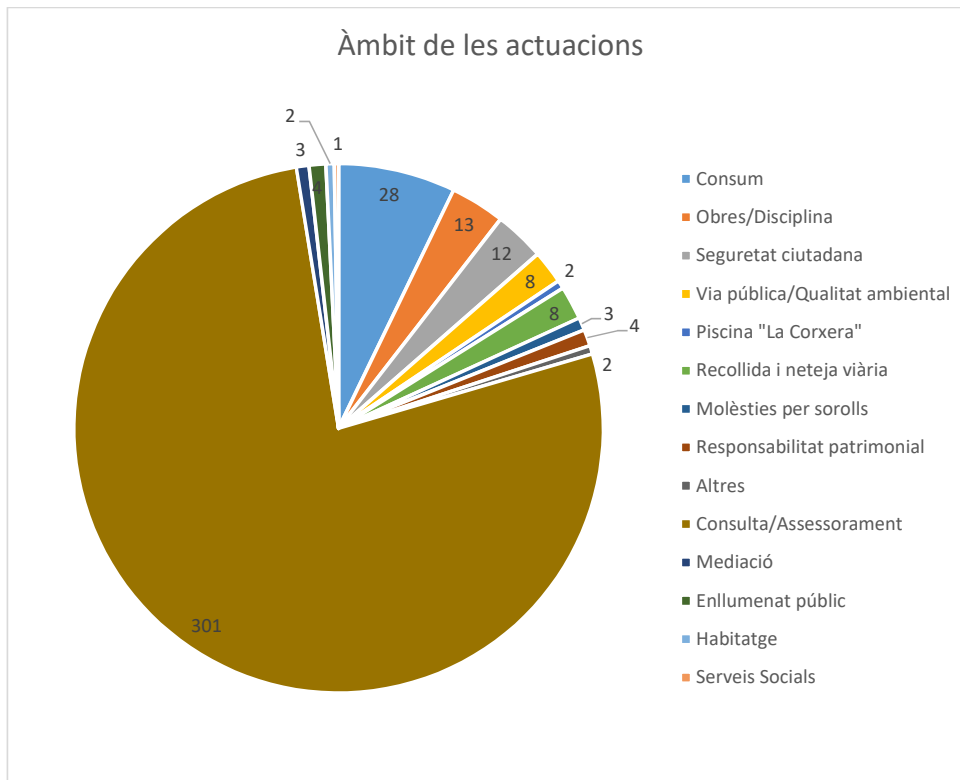
Altres derivacions	27
Altres defensors	1
Síndic de Greuges de Catalunya	2

Àmbit de les actuacions (consultes, assessoraments i queixes)

Consum	28
Obres/Disciplina	13
Seguretat ciutadana	12
Via pública/Qualitat ambiental	8
Piscina "La Corxera"	2
Recollida i neteja viària	8
Molèsties per sorolls	3
Responsabilitat patrimonial	4
Altres	2
Consulta/Assessorament	301
Mediació	3
Enllumenat públic	4
Habitatge	2
Serveis Socials	1

ACTUACIONS

		Consultes, Informació, Assessorament		301
		TOTAL CONSULTES		301
Derivades	Defensor del Pueblo			0
	Síndic de Greuges de Catalunya			2
	Altres defensors			1
	Mediació			3
	Altres deriv.			27
	TOTAL DERIVADES			33
Queixes	Admeses	Estimades amb recomanació	Acceptada total	26
			Acceptada parcialment	6
			NO acceptada	3
			Pendent de Resposta	1
	Desestimades			1
	Arxivades per desistiment			6
	En tràmit			0
	NO admesa			1
	TOTAL QUEIXES			44
	Actuacions d'ofici	Amb recomanació	Acceptada	
Acceptada parcialment				1
No acceptada				0
Pendent de resposta				3
Altres actuacions (gestió, formació a les escoles...)			9	
En tràmit			0	
		TOTAL OFICI	15	
TOTAL ACTUACIONS			360	

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 27 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

4. Recomanacions i suggeriments

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 28 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

RECOMANACIONS I SUGGERIMENTS

Detall de les Recomanacions i Suggeriments presentats en el transcurs de l'any 2020

RECOMANACIONS

1. RECOMANACIÓ. ES BUSQUI UN ESPAI ALTERNATIU AL DIPÒSIT MUNICIPAL DE VEHICLES ON ES PUGUIN UBICAR ELS QUE ES TROBIN PRÀCTICAMENT DESBALLESTATS.

“[...] He rebut la queixa d'un veí amb motiu de la no retirada dels vehicles abandonats a la via pública. No són retirats tot i que en molts casos estan completament desballestats.

Són vehicles que en estar en aquesta situació acumulen brutícia i donen una imatge de deixadesa.

Aquest ciutadà manifesta que inclús n'hi ha que fa tant temps que hi són, que fins i tot tenen l'avís de la policia local ja gairebé esborrada.

He fet la consulta a la Prefectura de la Policia Local i m'informen que actualment hi ha el dipòsit ocupat en un 95% de la seva capacitat. Tan bon punt hi hagi espai es procedirà a la recollida dels vehicles abandonats.

Entenc el motiu pel qual no són retirats, no obstant, considero que no és apropiat tenir els vehicles escampats per la ciutat en aquestes condicions, ocupant en la majoria d'ocasions places d'aparcament i per sobre de tot la mala imatge que dona als veïns i vianants.

La indicació que ens fa la Policia Local de què quan hi hagi espai es procedirà a la recollida, ens crea incertesa i no acaba de donar resposta a la situació plantejada, ja que alguns vehicles fa més de dos anys que estan en aquesta situació i el seu deteriorament és cada vegada més gran.

Per les motivacions exposades,

RECOMANO,

Es busqui un espai alternatiu al dipòsit de vehicles municipal on es puguin ubicar aquest tipus de vehicles que es troben pràcticament desballestats, alliberant els espais que ocupen i en benefici de la imatge de la ciutat.

Sant Feliu Guíxols, 15 de juliol de 2020 [...]”

Recomanació acceptada

2. RECOMANACIÓ. AIXECAMENT DEL MUR DE CONTENCIÓ DE LES PARETS DE LA RIERA DE LES COMES

“” [...] En reiterades ocasions la Sra. xxx, preocupada pel manteniment de la riera de Les Comes, m'ha comentat la necessitat que es porti a terme alguna actuació per tal que desguassi bé i evitar perills en el cas de fortes pluges.

També ha demanat que es pugui aixecar el mur de contenció de les parets de la riera, que precisament queda més baix davant de casa seva.

Cal tenir en compte també que hi ha una conducció que recull les aigües de l'entorn i desguassa dintre la riera davant mateix de la casa de la Sra. xxx. La quantitat d'aigua que pot baixar de la canonada és important donat que arreplega les aigües de l'entorn que precipiten a la riera a gran velocitat en el cas de turmentes.

A la imatge es veu el pou de registre dins la riera tocant la banda dreta de la baixada de l'aigua.

Per la informació que m'ha estat facilitada a mitjans del mes de novembre es va considerar convenient encarregar un projecte a una enginyeria especialitzada en rieres, per trobar solució a diverses problemàtiques, com ara què fer per a disminuir l'acumulació de sorra.

Desconec si s'ha avançat gaire en aquest tema, però sí que penso que la contractació i execució dels treballs per trobar una solució definitiva pot tardar encara temps, per quant no és només decisió de l'Ajuntament sinó també que hi haurà de donar el vistiplau l'Agència Catalana de l'Aigua.

És per aquest motiu i per donar tranquil·litat als veïns d'aquesta zona que

RECOMANO

Que a l'espera que es redacti el projecte i sigui aprovat per l'Agència Catalana de l'Aigua,

Es faci, encara que sigui provisionalment, l'aixecament del mur en la banda confrontant en la façana de la casa de la Sra. xxx, on queda més baix en tot el seu recorregut.

Sant Feliu de Guíxols, 15 de juliol de 2020 [...]”

Recomanació acceptada parcialment, en estudi i resolució de l'ACA.

3. RECOMANACIÓ. ES REVISI L'EXPEDIENT SANCIONADOR INSTRUÏT I, SI ESCAU, S'ADOPTI UNA NOVA RESOLUCIÓ QUE TINGUI EN COMPTE ELS FETS I LES CIRCUMSTÀNCIES EXPOSADES. ES VALORI LA POSSIBILITAT D'APLICAR L'ARTICLE 25 DE L'ORDENANÇA MUNICIPAL DE CIRCULACIÓ.

“[...] El mes de setembre passat vaig rebre la queixa d'una ciutadana, la Sra. xxx , motivada per la retirada del seu vehicle per la grua municipal (90.00 €), per la sanció (100 €) i pel pagament de pupil·latge (8.00 €) mentre el vehicle va estar en el dipòsit municipal.

Explica que va arribar a la ciutat el dia 13/7/2019 i va deixar el vehicle en el pàrquing Millar, tal com havia fet en anys anteriors, aconsellada pel propietari de l'hotel on passava dues setmanes de vacances.

Que al cap d'una setmana va anar a engegar el vehicle perquè no es descarregués la bateria. Afegix que en cap moment va veure que hi hagués una senyalització provisional de prohibició d'aparcament.

El dia 26/7/2019 en anar a veure com estava el vehicle no el va trobar, ni tampoc va trobar cap avís.

Manifesta: “... vaig deixar el meu cotxe aparcats en un pàrquing municipal públic i gratuït que no tenia cap cartellera del segon ús que l'Ajuntament li anava a donar i obviant també que no va ser usat tot el pàrquing sinó només una part, el que és totalment arbitrari”.

El dia 27/7/2019 va presentar al·legacions que li varen ser desestimades per “Estacionar un vehicle en zones que hagin de ser utilitzades per proves esportives, comitives, activitats, actes o per efectuar reparacions o neteja”, art. 15.23 de l'Ordenança Municipal de Circulació.

Atès que el pàrquing únicament va ser utilitzat en una part, considero que es podria valorar l'aplicació de l'art. 25 de l'Ordenança Municipal de Circulació:

Article 25. Retirada o desplaçament de vehicles per causa de necessitat En cas d'emergència o necessitat, l'Ajuntament pot retirar o desplaçar vehicles de les vies, encara que no estiguin en situació de infracció. Aquests trasllats no comportaran cap mena de despesa al titular del vehicle.

De manera que s'hagués pogut desplaçar el vehicle fins a la zona permesa d'estacionament.

Sol·licitada la informació a l'àrea de Cultura ens comuniquen que varen demanar que se senyalitzés la prohibició d'estacionament el dia 23 de juliol a partir de les 22h per tal que els camions poguessin entrar el dia 24 a primera hora. Segons el què consta en els comunicats de treballs diaris de la Brigada d'obres, es va col·locar la senyalització el dia 18 de juliol. Aquestes senyals indicaven que no es podria aparcar a partir del dia 23 de juliol.

Seria convenient que quan es determinés la prohibició d'estacionament provisional en una part de la zona de pàrquing es fes de manera ben visible i amb una antelació suficient per tal que les persones foranes se'n poguessin assabentar, en un termini molt més ampli, que el que disposa l'Ordenança.

Cal tenir en compte que els visitants que es troben de vacances a la ciutat poden deixar el vehicle aparcat durant dies o inclús tot el temps que estiguin residint a la ciutat fins al dia de tornada de vacances, en la tranquil·litat que tenen el vehicle estacionat en un pàrquing públic i gratuït.

Per les motivacions exposades,

RECOMANO :

1. Es revisi l'expedient sancionador instruït i, si escau, s'adopti una nova resolució que tingui en compte els fets i les circumstàncies exposades.
2. Es valori la possibilitat d'aplicar l'art. 25 de l'Ordenança Municipal de Circulació, i, consegüentment, es procedeixi al retorn de les quantitats abonades per la Sra. xxx.

Sant Feliu de Guíxols, 22 de juliol de 2020 [...]”

Pendent de resposta

4. RECOMANACIÓ. ES VALORI SI ÉS MÉS CONVENIENT DIPOSITAR LES RESTES VEGETALS EN UN ABOCADOR O UNA DEIXALLERIA ABANS QUE SIGUIN CREMADES. QUE ES REVISI O BÉ S'APROVI UNA NOVA ORDENANÇA QUE CONCRETI COM S'HAN DE GESTIONAR AQUESTS TIPUS DE RESIDUS.

“[...] En el període autoritzat per fer foc, del 16 d'octubre al 15 de març, sovint es veu una gran fumera a la part baixa de la Ronda de Ponent, sembla que prové de la crema de restes vegetals en una de les finques del final de la Ronda Narcís Massanas. En dies de vent es pot veure i sentir la pudor de fum en zones ben allunyades d'allà on es produeix la crema.

He rebut la queixa de diversos vianants per les molèsties que els ocasiona aquesta activitat. Passejant per la Ronda, es veu un fum mol espès que treu visibilitat i impregna la roba de fum. No és agradable i s'intenta evitar passar-hi, si és possible.

Sens dubte, les finques veïnes també es veuen perjudicades per la pudor de fum que es deu filtrar dintre les cases, atesa la proximitat.

La periodicitat en què es porten a terme aquestes fogueres no sembla que siguin de restes vegetals d'una finca particular, més aviat semblaria que es tracta de crema de grans quantitats de restes provinents d'una empresa.

He revisat dues normatives municipals,

L'Ordenança municipal sobre la qualitat de l'aire, aprovada i publicada al BOP núm. 134 de 2 de novembre de 1993, diu a l'article 1r:

“La present Ordenança regula les condicions que han de reunir els focus emissors fixos i mòbils, susceptibles de produir fums, pols, gasos i olors) en aquest terme municipal, qualsevol que sigui la índole i la titularitat pública o privada per aconseguir que sigui mínima la contaminació atmosfèrica i les molèsties i perjudicis produïts a tercers”.

No obstant això, en el redactat de l'ordenança no queda regulat aquests tipus de crema i no té en compte les molèsties que es puguin produir a veïns.

L'Ordenança de Convivència, publicada al BOP núm. 135, de 16 de juliol de 2009, manifesta en el preàmbul que *“Amb la finalitat de garantir la protecció dels ciutadans, en definitiva, aquesta Ordenança regula, sense perjudici de l'aplicació de la normativa específica que sigui aplicable, totes les conductes que, per acció o omissió, a la via pública o en espais privats, afectin la vida en comunitat conculcant aquests drets”.*

Revisant el contingut de l'Ordenança no veig que dediqui cap Capítol a regular les normes de conducta per aquesta activitat ni que tipifiqui com a infracció les molèsties directes que aquesta crema de poda i de restes vegetals ocasiona als veïns.

En aquests moments resta prohibit fer foc, atès que estem dintre del període no autoritzat.

No obstant això, per tal de prevenir que es tornin a produir aquestes molèsties, seria bo que quedés regulada la crema de poda i restes vegetals dintre el nucli urbà, abans que s'obris el nou període autoritzat,

És per aquest motiu que, RECOMANO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols,

1. Es valori si, en el cas exposat, és més convenient que siguin dipositades les restes vegetals en un abocador o una deixalleria abans que siguin cremades, s'evitaria així la contaminació i es milloraria en la salut de les persones i en el medi ambient.
2. Que es revisi o bé s'aprovi una nova Ordenança que concreti com s'han de gestionar aquests tipus de residus, de manera que quedi clarament establert. Al mateix temps s'evitarien les molèsties que es produeixen a la ciutadania per focs de restes vegetals en el sòl urbà o prop d'aquest i es milloraria en la qualitat de l'aire.

Sant Feliu de Guíxols, 31 de juliol de 2020. [...]”

Recomanació acceptada

5. RECOMANACIÓ. ES REVISI L'EXPEDIENT 14202019000001 DE RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER TAL DE VALORAR LA SITUACIÓ EN EL MOMENT DELS FETS I, SI ESCAU, ES DICTI UNA NOVA RESOLUCIÓ I S'ACCEPTI LA RECLAMACIÓ.

“[...] El Sr. xxx va contactar amb aquest oficina per desacord amb la Resolució de l'expedient de responsabilitat patrimonial, de data 13 de maig de 2019, per la qual se li desestimada la reclamació presentada per danys soferts en caure en un escocell al carrer Hériz a l'alçada del núm. 56, el dia 8 de gener de 2019.

Se li denegava en no haver quedat acreditada la relació de causalitat entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic.

El promotor de la queixa manifesta que en el moment dels fets només hi havia un forat en el escocell, sense arbre ni sorra i sense senyalitzar. Que es va retirar una mica per deixar pas a un avi i al seu nét i va ser quan es va desequilibrar en posar el peu en el forat. En la caiguda es va trencar el peroné (adjuntava informe d'urgències de l'Hospital de Palamós). En conseqüència cal entendre queda acreditada la relació de causalitat.

La Resolució es basa en un informe d'inspecció realitzat pels serveis tècnics, en data 11 de març, és a dir, 2 mesos més tard dels fets. La situació del lloc de l'accident havia canviat substancialment, atès que en el moment de la inspecció hi havia un arbre a l'escocell on havia tingut lloc l'accident i l'escocell disposava de terra pràcticament a la mateixa cota respecte al paviment de l'entorn.

Entenc que no es pot resoldre aquesta reclamació valorant una situació amb dades no reals.

S'adjunta la fotografia aportada per Sr. xxx i les que consten a l'informe d'inspecció.

Tenint en compte els fets exposats,

RECOMANO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Revisi l'expedient 14202019000001 de reclamació de responsabilitat patrimonial per tal de valorar correctament la situació en el moment que es varen produir els fets i, si escau, es dicti una nova resolució en la qual es tingui en compte les al·legacions del Sr. xxx i s'accepti la seva reclamació.

Sant Feliu de Guíxols, 17 d'agost de 2020 [...] “”

Pendent de resposta

SUGGERIMENT

1. SUGGERIMENT. QUE EN PROPERES OCASIONS SE SENYALI AMB LA MÀXIMA ANTELACIÓ POSSIBLE I QUE ES COMUNIQUI LA PROHIBICIÓ A LA CIUTADANIA A TRAVÉS DELS MITJANS DE DIFUSIÓ.

“[...] El mes de setembre passat vaig rebre la queixa d'una ciutadana, la Sra. xxx , motivada per la retirada del seu vehicle per la grua municipal (90.00 €), per la sanció (100 €) i pel pagament de pupil·latge (8.00 €) mentre el vehicle va estar en el dipòsit municipal.

Explica que va arribar a la ciutat el dia 13/7/2019 i va deixar el vehicle en el pàrquing Millar, tal com havia fet en anys anteriors, aconsellada pel propietari de l'hotel on passava dues setmanes de vacances.

Que al cap d'una setmana va anar a engegar el vehicle perquè no es descarregués la bateria. Afegeix que en cap moment va veure que hi hagués una senyalització provisional de prohibició d'aparcament.

El dia 26/7/2019 en anar a veure com estava el vehicle no el va trobar, ni tampoc va trobar cap avís.

Manifesta: “... vaig deixar el meu cotxe aparcad en un pàrquing municipal públic i gratuït que no tenia cap cartellera del segon ús que l'Ajuntament li anava a donar i obviant també que no va ser usat tot el pàrquing sinó només una part, el que és totalment arbitrari”.

El dia 27/7/2019 va presentar al·legacions que li varen ser desestimades per “Estacionar un vehicle en zones que hagin de ser utilitzades per proves esportives, comitives, activitats, actes o per efectuar reparacions o neteja”, art. 15.23 de l'Ordenança Municipal de Circulació.

Atès que el pàrquing únicament va ser utilitzat en una part, considero que es podria valorar l'aplicació de l'art. 25 de l'Ordenança Municipal de Circulació:

Article 25. Retirada o desplaçament de vehicles per causa de necessitat En cas d'emergència o necessitat, l'Ajuntament pot retirar o desplaçar vehicles de les vies, encara que no estiguin en situació de infracció. Aquests trasllats no comportaran cap mena de despesa al titular del vehicle.

De manera que s'hagués pogut desplaçar el vehicle fins a la zona permesa d'estacionament.

Sol·licitada la informació a l'àrea de Cultura ens comuniquen que varen demanar que se senyalitzés la prohibició d'estacionament el dia 23 de juliol a partir de les 22h per tal que els camions poguessin entrar el dia 24 a primera hora. Segons el què consta en els comunicats de treballs diaris de la Brigada d'obres, es va col·locar la senyalització el dia

18 de juliol. Aquestes senyals indicaven que no es podria aparcar a partir del dia 23 de juliol.

Seria convenient que quan es determinés la prohibició d'estacionament provisional en una part de la zona de pàrquing es fes de manera ben visible i amb una antelació suficient per tal que les persones foranes se'n poguessin assabentar, en un termini molt més ampli, que el que disposa l'Ordenança.

Cal tenir en compte que els visitants que es troben de vacances a la ciutat poden deixar el vehicle aparcat durant dies o inclús tot el temps que estiguin residint a la ciutat fins al dia de tornada de vacances, en la tranquil·litat que tenen el vehicle estacionat en un pàrquing públic i gratuït.

Per les motivacions exposades,

SUGGEREIXO a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

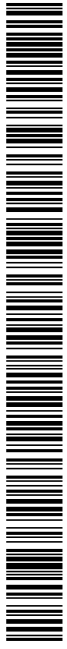
Que en properes ocasions que s'hagin d'utilitzar espais d'aparcaments per altres usos: proves, esportives, fires... se senyali amb la màxima antelació possible i que es comuniqui la prohibició a la ciutadania a través dels mitjans de difusió.

Sant Feliu de Guíxols, 24 de juliol de 2020. [...]”

Pendent de resposta

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 37 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

5. Articles publicats i participació del Síndic en activitats organitzades per l'Associació FòrumSD

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 38 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

Article publicat el dia 21 de gener de 2020

DIA EUROPEU DE LA MEDIACIÓ

Podem fer mediacions els síndics/es i defensors/es locals?

Aprofitant que el 21 de gener d'enguany es celebra a Catalunya el 5è aniversari del dia Europeu de la Mediació, vull recordar que a finals del 2019 el Fòrum de Síndics/es, defensors/es locals va editar i publicar dos documents sobre la Mediació. Dos documents interessantíssims i complementaris dels quals en vam parlar en unes jornades de formació a Santa Coloma

de Gramenet pel desembre. Crec que per part de tots i totes es mereixen no només una ràpida i superficial lectura, sinó un estudi més profund i pensant en el que de veritat ens pot aportar; que és molt. I al final sempre sorgeix la mateixa pregunta: podem ser els síndics i defensors aquests mediadors administratius del que es parla en aquests documents?

Abans de respondre aquesta qüestió, una prèvia: sabem ben bé què és una mediació? Crec que el concepte s'entén i la música ens sona bé, però per saber ben bé del que parlem ens hauríem de saber també la lletra; és a dir, hem de pensar seriosament que ens hauríem de formar en mediació primer i en mediació administrativa després per poder desenvolupar aquesta funció. Aquesta formació és bàsica i diria que imprescindible. No val això de què: "tots hem mediat en la nostra vida professional", "des que sóc síndic/a no faig més que mediar", "els síndics tenim aquesta habilitat de la mediació en el nostre ADN, el portem incorporat de sèrie".... Doncs, no. Podem intermediar, dialogar i comunicar, però no mediar. La mediació té uns supòsits, unes característiques, unes parts, unes estratègies, unes tàctiques, unes tècniques... no, no és una xerrada de terrassa de bar per més que vulguem empatitzar amb qui tenim al davant. I tot això s'adquireix amb la formació. Una altra cosa són les habilitats comunicatives que un pugui tenir, però per mediar bé s'ha de tenir aquest bagatge. Per tant, la formació és imprescindible.

En segon lloc, i si parlem de la Mediació Administrativa i entenem com a tal, de forma resumida, la que ha de tenir com a parts per una banda el ciutadà i per altra un tècnic o un polític de l'Ajuntament, ens trobem amb una barrera que ara mateix crec que es presenta molt complicada de saltar. Estic parlant del canvi de mentalitat que s'hauria de produir en la majoria de tècnics i polítics en l'ús de les seves funcions. Tothom parla que primer són les persones i que s'ha de vetllar sobretot pels drets humans i en especial dels més desfavorits, però sovint aquestes declaracions, quan hi són, es converteixen només en declaracions d'intencions. A l'hora de la veritat ens adonem que no hi ha mai cap contacte presencial en cas de conflicte o reclamació.

Sovint les persones es converteixen en expedients i papers que es despatxen de forma molt professional o no, però sense tenir aquesta visió humana que ens dóna als síndics/es i defensors/es aquesta proximitat, que et permet escoltar el que et diuen, mirar-los als ulls

i intentar poder entendre el que t'expliquen i del que es queixen i l'altre, et veu a tu l'interès que mostres, l'atenció que els prestes, les reaccions que tens... No creiem que el que ens vingui a veure sigui un escaquejador professional ni un mentider compulsiu, tots sabem que cadascú explica la seva història, la seva veritat i en fa el seu relat, però l'administració davant aquestes reclamacions i queixes sol donar resposta de forma

escrita, digital i sovint intel·ligible, resposta que sol provocar més impotència i indignació que res més. Per tant, s'hauria de fer molta pedagogia i a molts nivells per mirar que el contacte entre tècnics i/ o polítics amb els ciutadans en cas de conflicte fos més presencial, més humà, més proper. Algú pot pensar que es perdria molt temps, quan jo penso que ens n'estalviariem molt i a més hi guanyaria tothom. Aquest és un aspecte que no depèn de nosaltres, però que hem de treballar en aquesta direcció si volem canviar algunes coses importants, perquè els ciutadans es mereixen la millor atenció i aquesta no es presta només amb circuits teòricament impecables, amb requisits garantistes al cent per cent i amb lleis democràtiques i transparents.

Tot això hi ha de ser, per descomptat, però el que més es valora és que t'atenguin personalment de forma adequada i que la persona que t'ha d'atendre no es mostri superior a tu, encara que tingui un rol diferent, i el que realment l'importi sigui entendre de què et queixes, escoltar els teus motius i mirar de trobar una sortida pactada al conflicte i d'aquesta manera ens estalviarem recursos, contenciosos i sobretot moltes empipades i frustracions que el que fan és escalar el conflicte, provocar malestar, no atendre al ciutadà com es mereix i provocar desconfiança en l'administració.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 27 de gener de 2020

DIA INTERNACIONAL EN MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES DE L'HOLOCAUST.

El 27 de gener commemorem el dia internacional de les víctimes de l'holocaust. Potser la massacrada més gran planificada de la humanitat.

El nazisme no tan sols va assassinar sis milions de jueus. Cinc milions de persones gitanes, homosexuals, discapacitades o opositores al nazisme també van ser exterminades. En total onze milions de persones planificadament deportades i sistemàticament exterminades.

És difícil imaginar major maldat i fredor dels responsables planificadors. Costa entendre com es pot implicar a milers de persones en l'execució d'aquest pla macabre. Costa entendre també com altres milions de persones ho veien i callaven. Costa entendre aquesta deriva social i multitudinària, com la massa pot esdevenir cega. Com l'egoisme individual (i potser la por) trepitja l'honestetat i la consciència.

El genocidi nazi no va ser el primer, ni malauradament ha estat el darrer. Va ser, això sí, el més sistemàticament planificat i industrialment portat a termini.

Les guerres són cruels i en moltes d'elles s'han comès genocidis. Potser des de la desaparició dels Neandertals, citat a vegades com el primer genocidi. Es diu que el genocidi càtar, a la croada albigesa, va ser el primer genocidi modern, i que el genocidi indígena durant la conquesta espanyola d'Amèrica va ser el més gran i monstruós, amb uns 70 milions de persones assassinades.

Des d'aleshores, hi ha hagut genocidis dels indígenes a Argentina, Mèxic, els USA. També a Austràlia. També hi ha hagut genocidis a Àsia i a Àfrica. La creació de l'imperi mogol, les guerres al Congo, el genocidi a Somàlia, el genocidi zulu a Zimbabwe, la colonització japonesa de Hokkaido, el genocidi armeni, les purgues de Joseph Stalin a la primitiva Unió Soviètica, les fams provocades a Ucraïna.

Encara després del genocidi nazi, als anys quaranta del passat segle, hem sofert els genocidis de Bangladesh, i de Biafra a la guerra civil de Nigèria, el genocidi hutu a Burundi, dins d'Europa, el genocidi bosnià a la ex-Iugoslàvia. Més recentment encara, l'expulsió i genocidi de la minoria Rohingya a Myanmar, i les massacres a la guerra de Síria i les perpetrades pels saudites al Iemen.

Tristesa infinita. S'estima que entre 1956 i 2016, un total de 43 genocidis han tingut lloc, causant la mort de prop de 50 milions de persones i el desplaçament d'altres 50 milions, segons l'ACNUR.

En traiem dues conclusions, la primera, que la humanitat no n'aprèn, o almenys no n'aprenem suficient, i que les Nacions Unides fan molt, però és insuficient. La segona, que la població, la gent, les masses, som manipulables i susceptibles de seguir a líders desaprensius, i que a vegades, les víctimes de maltractament i genocidi es converteixen en maltractadors i genocides.

No hem d'estalviar en esforços per evitar noves guerres, noves deportacions, nous genocidis, nous holocausts. La cultura de la pau ens és imprescindible.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

Article publicat el dia 8 de març de 2020

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Les dones planten cara al futur amb joia i il·lusió

El nou llibre de Silvia Federici, catedràtica emèrita de Filosofia Política i Estudis internacionals de la Universitat de Hofstra (Hempstead, New York), Bruixes, caça de bruixes i dones, alerta que la caça de bruixes no és només cosa d'un passat ignominiós i colpidor, sinó que és encara entre nosaltres: Actualment tenim notícia d'assassinats de bruixes a Nepal, a Papu Nueva Guinea i a l'Aràbia Saudita.

Ens pot semblar que és molt remot, o llunyà; que no va amb nosaltres; que les persecucions i massacres de dones, titllades de bruixes, són mitològiques i exagerades. Tant de bo fos així. Encara que no siguin bruixes, ni de veritat ni de mentida, és esfereïdor que cada setmana hi hagi assassinats de dones per part dels homes masclistes, sigui al costat nostre o a l'altra punta del món.

La violència masclista conviu amb nosaltres quotidianament. Hi ha maltractament, agressions sexuals i violacions. Sembla talment com si els DDHH no tinguin res a veure amb aquesta xacra. Personalment estic ben colpida per aquestes agressions i assassinats. En aquest sentit vull afegir la meua veu al clam que diu que no es moren, sinó que les maten.

Cada tercer dilluns de mes, a la Plaça Sant Jaume, denunciem aquesta impunitat en les concentracions d'homenatge a les dones assassinades organitzada per la Plataforma unitària contra les violències de gènere. A Lleida i altres ciutats també fan el seu homenatge mensual.

És clar que s'està avançant molt en la consciència del fenomen, sobretot entre les dones, però manca alarma social. I malgrat certs mites, que es propaguen fins i tot des de la tribuna parlamentària del Congrés, la majoria d'homes que agreeixen, maten i violen a les dones són autòctons, ni estrangers ni nousinguts.

Seria hora de declarar una emergència feminista. Clama el cel que els pressupostos de l'Estat i de la Generalitat, en les partides de prevenció i reparació sobre la violència masclista, no anessin en sintonia al greu problema de DDHH existent. O que el Conveni d'Estambul es quedi en un document de bones intencions en què s'hi afegix una signatura.

Tot i aquest pes, les noies joves planten cara al futur amb l'eslògan popular "Som les nétes de totes les bruixes que no vau poder cremar". No hi ha qui aturi aquest esclat de vida. Resulta ben apropiat que el pròxim 8 de març el lema sigui 'Juntes i diverses per una vida digna'.

La vaga feminista 8-M, tan exitosa i universal els dos anys anteriors, es configura com un element important de toc de consciència en drets i fets reals. Com a Síndica de Barcelona copso aquestes veus, i recordo que convé treballar els DDHH amb el sedàs de la visió de gènere. El pas coherent és que les institucions assumim la responsabilitat que ens pertoca.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 21 de maig de 2020

[DIA MUNDIAL DE LA DIVERSITAT CULTURAL PER AL DIÀLEG I EL DESENVOLUPAMENT](#)

Molts dels conflictes que la humanitat ha patit, s'han originat per la manca de reconeixement de la diversitat cultural. Per evitar-ho, cal que tothom assumeixi que no hi ha cultures superiors o inferiors, o millors que d'altres, sinó diferents i diverses. La diversitat cultural i la tolerància cap a altres cultures són un camí per reduir la pobresa i aconseguir un desenvolupament sostenible. L'intercanvi cultural potencia el creixement intercultural i relacional entre les persones. Avui en dia, tenim eines, les TICs, que milloren i faciliten el diàleg i el coneixement entre les diferents societats que conviuen en el món.

Actualment, podem parlar de cultura social, religiosa, artística, política i gastronòmica. Totes tenen influències d'altres pobles i cultures. Espanya és un gresol de cultures, cultures que s'han anat formant a través dels segles des dels celtibers, els fenicis, els grecs, els romans, els visigots, els àrabs, els jueus o els cristians. Aquestes tres últimes van conviure durant segles a Espanya, i Girona o Toledo, van ser l'exemple d'aquesta convivència.

Segons el filòsof alemany Joham Gottfried Herder "La cultura és l'expressió de la humanitat diversa, i no exclou la possibilitat de comunicació entre els pobles". Segons l'escriptor argentí Julio Cortázar "La cultura és l'exercici profund de la identitat". En principi, podríem pensar que són definicions contradictòries: Gottfried la defineix com "la humanitat diversa" i Cortázar com "la identitat com a persona". I és que no podem donar una definició única a la paraula "Cultura". Segons l'antropòleg Eduardo Iglesias Jiménez "Els antropòlegs, la gent que estudiem la cultura, les diferents formes de ser, de sentir, de pensar, portem més d'un segle enredats amb aquest debat sobre què és cultura; i continuem en això. Si bé no hi ha indicis de què es resolgui aviat, hi ha alguna cosa en el que estem bastant d'acord: no hi ha una cultura sinó que hi ha diferents cultures. De fet, hi ha moltes... moltíssimes!, doncs si hi ha alguna cosa que caracteritza a la cultura és precisament la seva diversitat".

El que, de ben segur, podem afirmar és que la cultura és inherent a les persones i a la humanitat, que és un dret fonamental de l'ésser humà i, com a tal, els síndics i les síndiques tenim el deure de vetllar per tal que les administracions públiques respectin i fomentin la diversitat cultural, el diàleg entre les cultures i promoguin el seu desenvolupament.

Finalment, voldria recordar l'article 4, els drets humans com garantia de la diversitat cultural, de la Declaració Universal sobre la Diversitat Cultural de la UNESCO: "La defensa de la diversitat cultural és un imperatiu ètic, inseparable del respecte de la dignitat de l'ésser humà. Suposa el compromís de respectar els drets humans i les llibertats fonamentals, en particular els drets de les persones que pertanyen a minories i els pobles autòctons. Ningú pot invocar la diversitat cultural per vulnerar els drets humans garantits pel dret internacional, ni per limitar el seu abast". I aquí, les sindicatures locals també hi tenim molt a fer.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 20 de juny de 2020

DIA MUNDIAL DE LES PERSONES REFUGIADES

Quan un fet es repeteix innumbrables vegades acabarà essent integrat i per tant passarà a ser desaparegut. Haurà perdut tot el seu significat d'exclusivitat.

Cada dia de l'any es dedica a destacar almenys un fet, una efemèride o un esdeveniment concret...a mode de recordatori.

L'Assemblea General de les Nacions Unides va decidir que a partir de l'any 2001, el dia 20 de juny fos el dia Mundial dels Refugiats, de manera que aquesta data coincidís amb l'aniversari de la Convenció sobre l'Estatut dels Refugiats de 1951 (art 1A de 28 de juliol, 1951).

Una primera reflexió quan parlem de Refugiats es determinar què entenem per aquest terme per no arribar a confondre'l amb un altre molt proper que és el d'Immigrants.

Així, doncs, entendrem per refugiat "tota persona que es troba fora del lloc on va néixer o resideix, habitualment a causa d'un temor fonamentat de persecució per raons d'ètnia, religió, nacionalitat...". S'arriba a aquesta definició gràcies al Protocol de la Convenció de 1967 i les Convencions regionals d'Àfrica i Amèrica Llatina.

Ser Immigrant, en canvi, és consubstancial a la condició humana. Des de sempre la humanitat ha intentat sentir-se millor pel que fa a un espai i les condicions que se'n deriven.

Gairebé tota la història de la humanitat és la història de les migracions... Si acceptem la teoria de l'origen de l'homo erectus, es diu que va aparèixer per primer cop a l'Àfrica de manera que podem afirmar que la resta de la població mundial és descendent d'immigrants.

Aquestes afirmacions les trobem expressades en molts passatges escrits en l'Antic testament "conceixeu la sort de l'emigrant perquè emigrants vàreu ser vosaltres sortint d'Egipte (Ex. 23.9), buscant la Terra Promesa".

Seguint aquesta mateixa línia judeocristiana, en els primers llibres del Pentateuc, trobem que parlen de l'expulsió d'Adam i Eva (refugiats) del Paradís Terrenal (Gènesi) fet que pot ser considerat, també simbòlicament, com la primera acció buscant refugi de la història de la humanitat.

La violència exercida per unes persones contra d'altres, ha estat i encara avui és la raó principal que fa que milions d'éssers humans, desbordats per la desesperació i el pànic es vegin expulsats de les seves terres per tal de salvar les seves vides i les de la seva família.

D'exemples tants com vulguem. Per citar-ne només algun, per motius religiosos, l'expulsió dels jueus sefardites i dels moriscos en el que es va anomenar regne d'Espanya.

Com a conseqüència de les guerres els exemples són innombrables, perquè com sabem totes les guerres amaguen interessos econòmics... (la ciutat alemanya de Königsberg, capital de la Prússia Oriental, es annexionada a Rússia passant-se a dir Kaliningrad, provocant la fugida de la seva població i la substitució per població arribada de Rússia.)

Quan el periodista del canal Qatarià Al Jazeera, Barry Malone, va deixar d'utilitzar la paraula migrant per definir les persones que es juguen la vida a la Mediterrània, va sorgir un debat semàntic i polític sobre quina paraula seria la més adequada per nomenar els centenars de milers de persones que fugen dels seus països... en aquest lamentable cas el resultat és prou conegut... el nostre mar mediterrani, conegut des de l'època romana com a Mare Nostrum, ha passat a ser conegut amb el nom de Mare Mortum per la terrible tragèdia que afecta les seves aigües davant de la passivitat de les autoritats europees, que es limiten a abocar grans quantitats de milions d'euros a països com Turquia i Líbia, per a què reprimeixin, persegueixin i tanquin en terribles presons totes aquelles persones que arriben a aquesta penúltima estació abans de mirar d'arribar al continent europeu.

L'acció de l'home sobre la naturalesa està provocant el que des de fa ja temps, s'ha convertit en una preocupació i perill de conseqüències encara no del tot avaluable, pel conegut efecte hivernacle. Canvis mediambientals amb unes conseqüències com poden ser els terratrèmols, canvis en el curs dels rius, desgel dels casquets àrtics, pèrdues de territoris com a conseqüència de la pujada del nivell del mar, exhauriment dels recursos d'aigua dolça...

Tot això fa que aparegui un nou tipus de refugiat a qui encara no s'accepta la seva nova condició per part de molts països, alguns dels quals, sinó tots, són potencialment responsables del que està succeint pel fet d'alliberar a l'atmosfera els gasos causants d'aquests canvis.

Per efectes del desgel (permagel), es disparen les emissions de gas metà i això fa que augmenti un 25% l'escalfament global (efectes superiors als provocats pel CO2). La seva conseqüència és l'augment de l'efecte hivernacle que comporta la pujada del nivell del mar. Es calcula que de seguir aquestes emissions el nivell del mar haurà pujat entre 60-100 cm, l'any 2100 i en el cas d'una reducció aquest augment quedarà situat entre 30-60 cm, amb un resultat dramàtic per a països sencers.

Davant d'aquesta immediata realitat ens trobem que algunes de les grans potències mundials es neguen a variar les seves polítiques mediambientals; estructures com la Unió Europea es blinden davant d'un fenomen, que provocarà que milions de persones es desplaçaran dels seus territoris buscant llocs segurs on viure, adduint que aquestes arribades poden comportar la fi del bloc europeu.

Aquesta manera d'actuar la trobem a Espanya que tot i haver signat, de manera conjunta amb la resta de països de la Unió Europea, el Compromís de donar acollida als demandants de refugi i segons indiquen les dades de 2018 tan sols reconeixia 1 de cada 4 sol·licitants però el mes d'agost d'aquell mateix any 2018, el reconeixement de la categoria de refugiats va passar a ser de 9 cada 100 sol·licituds.

Segons el portal estadístic Eurostat, Espanya es situa darrera d'Hongria, país que hem vist que aixeca murs, tanca fronteres i desenvolupa obertament una política anti migratòria sense matisos.

Per tal d'equilibrar-ho i mirar de resoldre aquesta complicada equació cal adoptar compromisos urgents i seriosos que desenvolupin polítiques mediambientals que frenin el grau de destrucció que està provocant aquests catastròfics efectes.

I probablement el canvi més difícil serà aconseguir que els països de l'anomenat primer món comencin a mirar els països del conegut com tercer món, no com a territoris d'experimentació, en molts sentits com els bèl·lics, ni llocs vistos, només, com a font de lucre, sinó com a països habitats per éssers humans igual que ells mateixos, per tant amb les mateixes il·lusions i necessitats.

Davant de tota aquesta varietat d'accions de NO protecció, la vida i la dignitat de les persones, de totes les persones, cal que torni a ser la prioritat.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 23 de juny de 2020

DIA DE LES NACIONS UNIDES PER A L'ADM. PÚBLICA

El dret a la bona administració

Fa uns mesos el Fòrum SD presentava el monogràfic 'El dret a ser empadronat i la bona administració'. Unia dos conceptes que en aquest cas específic tenen molta rellevància, però que de la mateixa manera podrien entrelligar-se en altres àmbits del treball dels síndics i síndiques locals.

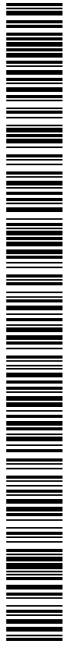

Un dels elements substantius de la feina dels defensors municipals és el de supervisar el funcionament de l'administració per a determinar si aquesta actua respectant els principis de legalitat i equitat en la relació al ciutadà. Pot semblar una qüestió menor però no ho és, ja que en la tasca de supervisió omplim de contingut el concepte proximitat. Sense haver-nos de desplaçar massa en el temps, la crisi de la Covid-19 ha posat en relleu la importància i l'efectivitat de l'administració a l'hora d'atendre les necessitats més urgents d'aquells ciutadans que han vist, d'un dia per l'altra, com es quedaven sense ingressos i no podien atendre les necessitats més immediates: mobilitzant recursos econòmics amb caràcter urgent o modificant normatives fiscals per alleugerir la pressió que suposa per a qualsevol activitat econòmica una aturada sobtada.

En un i en altre cas, l'administració hi és present, actua, reequilibra, defensa, dóna empara, és una garantia de drets. I els síndics i les síndiques supervisen. D'aquí que sigui bo recordar que el 23 de juny és el Dia per a l'Administració pública, que les Nacions Unides han instituït per recordar la funció que exerceix en la promoció d'un servei (públic) eficaç, receptiu, inclusiu i responsable. La definició va més enllà de les paraules, respon a fets que en la nostra tasca diària són fàcils de determinar.

Possiblement, el concepte dret a la bona administració ajudi a entendre de què parlem. Si la funció dels síndics i síndiques municipals és la defensa dels drets de proximitat cal prestar atenció a com actua l'administració. Fiscalitzant sí, però sobretot fent que a través de les nostres recomanacions i del nostre treball una administració que massa sovint es presenta com un ens complex, burocràtic, allunyat de la realitat, inescrutable i que genera desconfiança sigui el principal mecanisme de garantia per aquells que veuen perillar els seus drets fonamentals.

Empadronament, Covid-19, dret a l'habitatge, suport a la gent gran, dret a l'educació, defensa dels drets de les dones, atenció als més joves, dret a la salut ... En cadascuna d'aquestes situacions l'administració pública hi és present. El dia promogut per Nacions Unides hi fa justícia.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 21 de setembre de 2020

DIA INTERNACIONAL DE LA PAU

L'any 1981, amb la finalitat d'enfortir les relacions pacífiques al món, les Nacions Unides van declarar com a dia internacional de la pau el tercer dimarts de setembre de cada any. En tal dimarts es va celebrar des de llavors fins que, el 2001, l'Assemblea General va disposar que, en endavant, la data de commemoració fos precisament el 21 de setembre.

Són molts els dies que l'ONU, al llarg de l'any, dedica a un tema específic que, per la seva importància per a la humanitat, requereix especial atenció i protecció. Però segurament cap d'aquests temes té molt sentit sense la pau, per raó que aquesta és la condició primera i essencial per l'existència de la convivència i del progrés. És per això que no resulta exagerat dir que, de tots els anomenats dies internacionals, el que avui celebrem és el més rellevant perquè es dedica a l'objectiu més crucial a assolir pel planeta que habitem: **la pau**.

No és fàcil, però, definir-la. Potser per aquesta raó, que la Declaració Universal de Drets Humans no inclou un article que es refereixi exclusivament al "Dret a la Pau". La tendència és donar una definició en un sentit passiu: *la pau és l'absència de violència*.

Però no solament hi ha pau quan no hi ha guerra. L'absència de violència és condició necessària, mes no suficient. És imprescindible donar al concepte, també, un sentit actiu, de manera que siguem conscients i estiguem convençuts que, per poder parlar de pau, ha d'existir un esquema de convivència que respecti amb el màxim rigor la dignitat i el dret de cada persona i que protegeixi el nostre espai i el nostre entorn.

Crear un ordre social just no és només tasca dels qui ens governen. A escala individual hem d'actuar de manera que les nostres accions no lesionin els drets dels altres. Hem de buscar formes de convivència basades en l'acceptació de les diferències entre les nostres idees, renunciant sempre a intentar imposar-les per la força.

Aquest any, en el qual es commemoren els 75 des de la seva fundació, l'ONU ha triat "**forjant la pau junts**" com a lema del dia que celebrem. Als sempre presents conflictes bèl·lics, s'ha afegit últimament una guerra que, tot i que es fa sense armes i contra un enemic tan minúscul que esdevé invisible, està causant mort i destrucció per tot arreu. El virus desprietat que ens obliga a distanciar-nos físicament, no ha d'impedir que cooperem entre tots per tal d'estendre i compartir diàleg i idees.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 2 d'octubre de 2020

DIA INTERNACIONAL DE LA NO-VIOLÈNCIA

Qui subscriu aquest article està fet un mar de dubtes sobre la condició humana. Els humans som éssers pacífics o violents per naturalesa?. O, pot ser que segons les tesis integratives som un aiguabarreig i basculem entre les dues tendències. És un qüestionament clàssic, ja ho sé, però vist el que esdevé, actualíssim.

Aquest dualisme és aplicable a les organitzacions, empreses i les estructures socials organitzades? Penso que no. Les plataformes o grups organitzats ho fan per unes finalitats concretes, i aquestes estan definides, si són legals, en els seus estatuts. D'entitats, associacions o societats n'hi ha que pretenen el bé comú, el progrés, l'emprenedoria i promoció social i a la fi el benestar i la millora de la societat i de les persones. Igualment n'hi ha, legalitzades o no, que s'organitzen per dominar, tenir poder, conquerir, manipular, sotmetre, etc. i ho fan emprant tota mena de manifestacions de violència imaginable.

D'algun lloc de l'inconscient col·lectiu emergeix amb força aquella imatge simbòlica dels fills de la llum o dels fills de les tenebres... La realitat en què vivim, la quotidianitat fa evident que hem de viure de forma adaptativa i permeables a les realitats complexificades - manllevant el concepte a Lluís Duch- que en cap cas vol dir transigir o doblegar-se i molt menys cooperar amb el que és violent, sinó ser conscients que vivim i ens desenvolupem en contextos complexos i complexificats (fake's i infoxicacions, per expressar una subtil forma de violència dels nostres dies).

Per causa de la missió i de la visió d'unes institucions tan properes a les persones com les Sindicatures de Greuges o defensors de la ciutadania, serè, també proper o fins i tot íntim en la petita argumentació que segueix. Ho seré en el convenciment que la idea "small changes - Big difference" és certa, que el boca-orella funciona, que som éssers gregaris i que som capaços de reproduir el que ens és benèfic i plaent - també a l'inrevés-, que som éssers amb una gran capacitat d'aprenentatges. Doncs, som éssers socials, des de la proximitat amb els altres, a les ciutats, escoles, universitats, centres de treball i a les associacions, però també propers a nosaltres mateixos, podem millorar-nos i aportar bones dosis de no-violència als entorns esmentats. No podem no comunicar, sempre estem en línia emeten ones comunicatives. Ones que són percebudes pels i les receptors,

i aquí és on rau la senzilla argumentació que vull expressar i malgrat la senzillesa, recordar.

Podem proposar-nos, us proposo una bona pràctica, que en aquesta diada internacional per la NO-violència, ens expressem de forma no-violenta. Ni amb un mateix, ni amb el company en el si de la família, filles, amistats, col·legues, conciutadanes i fins i tot amb les institucions. Tot comença per emprar un llenguatge no violent, diria Marshall B. Rosenberg, promotor de la Comunicació no violenta.

Practiquem-ho de forma conscient i voluntària avui, demà, l'altre dia, fins que sigui una actitud plenament incorporada. Hi ha qui diu que si un hàbit es repeteix 21 vegades, com que s'incorpora en la praxi vital de la persona practicant, en aquest cas de la no-violència verbal.

L'ànima gran que va ser en Gandhi, en Mahatma, va fer virtut del llenguatge no violent. Petits canvis, grans diferències. Ens costa tant entendre-ho i practicar-ho, ja fa tants anys.

Amb tota humilitat, he constatat que institucions mediadores com els i les Síndiques de Greuges a més del llenguatge fàcil i comprensible en la seva activitat comunicadora i de defensa estan per la comunicació no violenta. Tot comença per la llengua i el llenguatge, el diàleg com invent tecnològic de darrera generació.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 10 d'octubre de 2020

DIA MUNDIAL DE LA SALUT MENTAL

Impulsada per la Federació Mundial per a la Salut Mental (WFMH) i amb el suport de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), cada 10 d'octubre es commemora el Dia Mundial de la Salut Mental, per donar visibilitat a aquesta realitat i fer una crida a respectar la dignitat de les persones que pateixen malalties mentals, i per generar un conjunt d'estratègies d'atenció, d'acompanyament, de tractament i de cures que serveixin de suport a aquestes persones i les seves famílies, que els permeti conviure amb la seva malaltia o guarir-se definitivament.

El dèficit en el tractament de trastorns mentals és molt important, sobretot en els països d'escassos recursos, per això enguany s'ha triat aquest lema "Salut mental i benestar, una prioritat global", amb l'objectiu que aquesta campanya mundial augmenti la consciència de la ciutadania i s'apel·li a totes les persones, institucions i estats a prestar una atenció especial a aquest greu problema de salut amb repercussions en tot el planeta.

Hi ha multitud de dades i indicadors que constaten que quan parlem de salut mental parlem d'un gran volum de població, de moltes persones; que els factors socials de risc influeixen enormement, i que la salut mental de la ciutadania ha d'esdevenir una prioritat de les polítiques públiques i que encara estem molt lluny de donar la resposta i els recursos que la salut mental requereix, especialment en països poc desenvolupats, tot i que les crisis econòmiques també han impactat amb fortes retallades en països desenvolupats com a Catalunya i a Espanya.

Amb la pretensió de promoure el coneixement d'aquesta realitat social de les malalties mentals i de facilitar el respecte a la dignitat de les persones que estan afectades, i promovent la seva visibilitat, inclusió i integració, és fonamental vetllar i garantir el dret a la salut mental principalment en l'Atenció Primària com a primer nivell assistencial bàsic, per atendre els primers indicis de les malalties, així com per fer les necessàries derivacions a altres serveis especialitzats del sistema sanitari i comunitari. És fonamental la prevenció en salut mental ja des de la infància i l'adolescència, promovent formació, recursos i esforços en els diagnòstics i tractaments de trastorns precoços de salut mental, atès que redueix costos i recursos en el futur, i s'evita i mitiga tota mena de problemes vinculats. Promoure i invertir en programes de salut en la població jove, en els adolescents i, especialment, en els que trobem en posicions més desfavorides perquè creixin amb seguretat, saludablement i en societat, és invertir en el nostre propi futur, com a societat saludable i com a persones.

En l'actual context de pandèmia mundial per la Covid 19 el Dia Mundial de la Salut Mental és especialment rellevant perquè, malauradament, el món que coneixíem ha estat sacsejat i atropellat per un virus visible només a través d'un microscòpic electrònic i perquè no hi ha dubte que la pandèmia ha colpejat abruptament totes les nostres seguretats i ha provocat un sentiment de desemparament i fragilitat que pot ser desolador.

Aquest fenomen global del coronavirus és d'una magnitud que no acabem d'entendre del tot, tant per la seva escala planetària, com per la seva velocitat d'infecció. Tanmateix, el més impressionant és que ha posat en perill, en poc temps, la salut de milions de persones, la subsistència i l'economia i ha confinat la població, perquè el mode de vida convencional al qual estàvem acostumats infecta i propaga el virus i posa en perill la vida. De cop i volta, els gestos personals més simples i entranyables com estrènyer la mà, abraçar-se i socialitzar-se s'han convertit en fonts de perill i ansietat.

Certament, de l'afectació i de les conseqüències en la salut mental de les persones per l'impacte produït pel coronavirus, ja s'ha posat de manifest en l'alerta d'especialistes, sistemes sanitaris, entitats i administracions. En conseqüència, caldrà que s'activin propostes, dispositius i recursos adients per donar resposta i encarar aquest repte tant en l'àmbit social com en el sanitari.

Necessàriament aquesta crisi ha de suposar una oportunitat per reflexionar sobre alguns aspectes del nostre model social, tenint presents els diferents desajustos i debilitats quant a la salut mental que ja existien abans de la Covid-19, i caldrà concentrar esforços a millorar l'atenció envers la salut de forma real i efectiva, tot exigint que aquestes es concretin i es materialitzin.

Totes les persones intentarem sobreviure al virus, sent conscients que ningú no ho té garantit, però per damunt de tot hem d'expressar la nostra intel·ligència individual, col·lectiva i social, i la nostra capacitat de resiliència perquè són aptituds essencials, per seguir navegant.

Centrant-nos en la realitat de les sindicatures locals que defensen els drets de les persones des de la immediatesa i la proximitat i en el nostre compromís amb el Dret a la Salut, tal com consta a l'article XVII de la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, on s'apela que les autoritats municipals afavoreixin l'accés en igualtat de tots els ciutadans i les ciutadanes a l'atenció i prevenció sanitària, és, en conseqüència, un deure ètic de les sindicatures municipals de greuges, estar amatents i receptius a les queixes i les necessitats de les persones amb discapacitat mental, donant resposta i actuant en la defensa dels seus drets en les instàncies que són de la nostra competència.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 17 d'octubre de 2020

DIA INTERNACIONAL PER A L'ERRADICACIÓ DE LA POBRESA

Aquest any es commemora el 32è aniversari de la crida a l'acció de Joseph Wresinski que va inspirar la celebració del 17 d'octubre com el Dia mundial per a la superació de la pobresa extrema i que cinc anys més tard seria reconeguda per les Nacions Unides, tot i que la primera vegada que se celebrà va ser el 1987 a París quan centenars de persones es reuniren per a manifestar-se en honor a les víctimes de la pobresa, la gana, la violència i la por. Donades les circumstàncies la paraula "celebrar" aquest any 2020 sembla una ironia.

Voldria remarcar d'entrada l'etimologia de la paraula erradicar que prové del llatí eradicare, és a dir arrencar d'arrel i la contundència que implica el verb.

No deixa de ser sorprenent que en un món amb un gran nivell de desenvolupament econòmic, recursos financers i mitjans tecnològics milers de persones visquin en la més extrema pobresa, patint moltes privacions que es relacionen entre si, cosa que els impedeix exercir els seus drets, eternitzant així la seva pobresa. Entre les diverses privacions pensem en unes condicions de treball perilloses, habitatges precaris i insegurs, accés limitat a l'atenció mèdica, falta d'aliments nutritius... A més el gènere, l'edat i la procedència són factors determinants per a trobar-se en situació de pobresa.

Tot i que el lema del Dia internacional d'aquest any és "aconseguir la justícia social i mediambiental per a tothom" crec que hi ha un tema prioritari que ha impactat en la nostra societat i que ens ha posat en guàrdia, incrementant així els índexs de pobresa: la irrupció de la COVID-19, que ha anul·lat l'efecte de la recuperació i ha provocat un retrocés fins al pitjor moment de la crisi, que segons l'ONU podria augmentar per primera vegada des de 1990. Situant-nos davant d'un escenari extrem el nombre de persones que viuen en la pobresa podria augmentar en 420-580 milions.

Si recorrem a l'informe FOESSA (25 juny 2020) ens ofereix unes dades preocupants: actualment 3 de cada 10 persones en exclusió greu no tenen cap mena d'ingrés. Estem davant d'una crisi d'emergència en l'àmbit de l'habitatge, ja que per l'impacte del Coronavirus la meitat de les famílies en situació de precarietat greu (sobretot els col·lectius formats per dones, famílies nombroses i monoparentals, persones migrades...) no poden fer front a les despeses que suposa el pagament d'una hipoteca, el lloguer d'un habitatge i tampoc poden pagar subministraments bàsics com aigua, llum... Pel que fa a la salut s'està convertint en un determinant molt influent en els processos d'exclusió greu.

La irrupció de la corona ha provocat també la discriminació d'infants i adolescents pel fet de no pertànyer a la comunitat virtual per falta de recursos, disminuint així el seu rendiment acadèmic.

Des de les Sindicatures ens hem trobat d'una manera molt crua davant d'aquesta nova realitat. Tots nosaltres hem lluitat i lluitem, des del món local, per aconseguir reduir aquestes bretxes tan discriminatòries, entre altres:

Revisant l'atenció a la dependència (recordem la situació dramàtica que es va viure en moltes residències).

Consolidant l'ingrés mínim vital desvinculant-lo del dret a rebre suport per a la inclusió social.

Són vàlids encara els reptes que l'Eva Abellan, presidenta del Fòrum SD, proposava en el seu article sobre la pobresa l'any 2019: "**fer servir el padró com a eina per garantir els drets de les persones més vulnerables, afavorir l'accés a drets universals bàsics** com és el dret a l'aigua, **regular el preu de l'habitatge**"...

La societat en general i els col·lectius més vulnerables en particular hem d'afrontar un futur ple d'incerteses i d'una durada que es fa difícil de preveure. Cap on anem? Què ens ofereix el futur?

Francesc Torralba des de les pàgines de "La Vanguardia" (11/10/2020) aventura una possible resposta: "En contextos de dificultat l'esperança és creure en la possibilitat de tirar endavant i per tant és imprescindible. Aquest alè és l'únic antídote contra el nihilisme pràctic perquè l'esperança és el que et posa en acció, si no porta a la passivitat i al cinisme".

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

Article publicat el dia 1 de desembre de 2020

DIA MUNDIAL DE LA SIDA

M'aproximo tímidament al teclat per tal de complir de la manera més diligent possible la tasca de redactar un article amb ocasió d'un dia tan significat com el d'avui. El motiu és que és tanta la informació, són tantes les accions, tant el treball dut a terme, tant el que resta per fer encara, que és impossible parlar de l'assumpte des d'un coneixement exhaustiu. També em fa sentir així escriure sobre una pandèmia des d'una altra pandèmia, és el primer 1 de desembre, que commemorem immersos en una altra crisi sanitària de nivell mundial. El que m'anima a seguir teclejant és pensar que a la fi, els que pateixen el VIH són persones, famílies, d'aquí o d'allà, la protecció de que els seus drets tenim encomanada les defensories locals.

Ja fa 22 anys de la primera celebració del Dia Mundial de la SIDA, el 1988, set anys després de el reconeixement oficial de la malaltia. Des de llavors, el virus ha arrencat la vida a més de 25 milions de persones a tot el món, és una de les epidèmies més destructives de la història, de moment (en un any de COVID-19 han mort 1,6 milions de persones). Aquest dia suposa l'ocasió de recordar a les persones mortes, insistir en la conscienciació i en la prevenció, així com celebrar els avenços que es van produint en la investigació de nous tractaments.

Aquest any, el lema que s'ha adoptat és el de "Solidaritat mundial, responsabilitat compartida". Amb gran raó, actualment som testimonis directes de la incidència que una crisi sanitària suposa per a la societat, fonamentalment, per la part més vulnerable. La salut està íntimament unida als drets humans, a la igualtat de gènere, a l'economia i a la cohesió social.

Per tant, cobren més vigència que mai els Objectius de Desenvolupament Sostenible que marca l'Agenda 2030, com, per exemple, el nº 1, **FI DE LA POBRESA** o el núm 12, **REDUCCIÓ DE LES DESIGUALTATS**. Tal com hem apuntat abans, és innegable la interconnexió entre salut i la igualtat, la vulnerabilitat econòmica, social ...

Actualment, és Àfrica el continent amb major índex d'infecció presenta a nivell mundial, per les seves precaris recursos sanitaris, unit a l'escassa educació sexual (encara que en alguns països desenvolupats ha començat a repuntar el contagi de manera preocupant). La COVID-19, per exemple, ha afectat sobre tot a les persones amb menys recursos i a les més vulnerables, alhora que les desigualtats socials, polítiques i econòmiques han amplificat els efectes de la pandèmia.

A dia d'avui, arreu del món hi ha 37 milions de persones que viuen amb la SIDA i una quarta part desconeix que té el virus. És fonamental que una persona que rep un resultat positiu accedeixi a un tractament antiretroviral perquè pugui tractar-se, tenir una vida saludable i evitar la transmissió.

Me'n vaig a detenir fonamentalment en l'objectiu nº 3 **SALUT i BENESTAR**, que recull en el seu text estès referència expressa a VIH, i després de detallar les dades (de vertigen, per cert) pel que fa a persones contagiades, mortes, contagis per anys ,...incideix en què a nivell mundial, les adolescents i les dones joves s'enfronten desigualtats de gènere, exclusió, discriminació i violència, el que les posa en major reg de contraure el VIH, principal causa de mort tant per a les dones en edat reproductiva a tothom com entre els adolescents (de 10 a 19 anys) a l'Àfrica i la segona causa més comuna de mort entre els adolescents a tot el món.

Cal destacar que entre les **finalitats** d'aquest objectiu es troba el de posar fi per a l'any 2030 a l'epidèmia de la SIDA, entre d'altres. Lamentablement, el que ha posat de manifest la pandèmia per la COVID-19 ha estat que aquest objectiu d'un món lliure de pandèmies s'allunya. S'aniran unes, i en vindran d'altres.

Altres finalitats, bàsicament referides als països en desenvolupament, són les de **donar suport a les activitats de recerca i desenvolupament de vacunes i medicaments** per a les malalties transmissibles i no transmissibles i facilitar l'accés a medicaments i vacunes essencials assequibles, així com **augmentar substancialment el finançament de la salut i la contractació**, el desenvolupament, la capacitat i la retenció de personal sanitari. També **reforçar la capacitat** de tots els països en **matèria d'alerta primerenca, reducció de riscos i gestió dels riscos** per a la salut nacional i mundial.

Què podem fer des de les defensories locals davant aquest repte mundial? En el Congrés Internacional de Defensors Locals celebrat a Girona l'any 2016, encunyem el lema "pensem globalment, defensem localment". Per tant, ens toca, sense perdre de vista el far que constitueixen els ODS, treballant del local de manera que transcendeixi al global: ser escrupolosos en la protecció dels drets de les persones amb VIH, donar suport a les iniciatives que sorgeixin per a la seva atenció, posar el nostre granet de sorra a aconseguir una sanitat pública i universal, posar el focus en la necessitat de fer polítiques centrades en les persones, remar al costat de les entitats que fan més fàcil la vida dels i les afectades per aquest virus, lluitar contra l'estigma que encara suposa,...

En resum, totes aquestes qüestions que s'han posat en relleu de manera inusitada en aquest 2020 que està arribant a la seva fi. El coronavirus ha posat en evidència la necessitat d'una sanitat forta, dotada de suficients mitjans econòmics i personals, la importància de la solidaritat, de l'empatia, de la responsabilitat social i del comunitari. Confio que, en haver-nos acostat la gran majoria de la població mundial a aquest abisme, siguem, com a societat, capaces d'interioritzar la necessitat de responsabilitzar-nos, de ser solidàries, d'anar fent passos cap a això i com a defensors i defensores locals, col·laborar per a intentar aconseguir-ho.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

 Article publicat el dia 3 de desembre de 2020

DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DIVERSITAT FUNCIONAL

El Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores locals, aquest any també, vol sumar la seva veu a la de tots els que aquest 3 de desembre posen la seva atenció a les persones amb especials capacitats. I ho fa de la mà d'un síndic emèrit que té una filla discapacitada que es diu Laura, que té quaranta anys i que pateix d'una paràlisi cerebral amb una afectació del 98 per cent: no fa cap moviment que li permeti certa funcionalitat, tampoc parla. Però tanmateix és molt intel·ligent i amb la seva mirada i el lleu moviment del cap és capaç de gairebé tot. Potser això restarà caràcter institucional a l'escrit per tenyir-lo d'emotivitat.

I per començar dues obvietats:

La primera és que les persones discapacitades tenen els mateixos drets que la resta de ciutadans: a la igualtat, a l'accessibilitat, a l'educació, a la vida independent, a la participació, al treball, a la llibertat afectiva i sexual, a la seguretat, a l'oci i la cultura, a la salut, a la intimitat, a prendre les seves decisions.....Tot això ho reconeixen i prescriuen les Nacions Unides i darrerament alguns, amb el fervor de recent convers, ho esventen solemnement. Dic fervor del recent convers perquè els pares ho vàrem entendre immediatament, des del moment que el veien o la veien per primera vegada.

La segona és que la diferència, la seva poca capacitat de les persones especials, els ho posa tot més difícil. I, si qualsevol pare o mare neguiteja pels fills, per la seva salut, per la seva formació, per la seva vida afectiva, per la seva economia, pel seu habitatge, etcètera, els pares també especials es neguitegen també però amb molta més intensitat i freqüència perquè saben que els seus fills poc poden fer per resoldre qualsevulla d'aquestes situacions. Per això, des de sempre, la defensa dels drets d'aquestes persones ha estat liderada des de l'entorn familiar més proper que amb el seu activisme han pressionat l'Administració per aconseguir donar vida digna als seus fills o germans.

Aquest interès ha cristal·litzat en quantitat d'associacions i principalment fundacions sense ànim de lucre que a més de pressionar l'Administració han participat també en la gestió dels moltíssims recursos que anàvem aconseguint amb la seva lluita. D'aquesta manera, a les palpentes primer, s'anava creant una complicitat entre societat civil i responsables polítics que conjuminava els avantatges de la iniciativa privada i la bona administració del finançament públic.

La iniciativa privada de la societat civil, sempre dinàmica, ha remogut cel i terra per aconseguir tot el que necessitaven els seus fills, des de l'escola fins al centre de treball, des del pis de vida independent fins a la residència passant per les llars residències o els pisos amb suport.

I aquest camí el feia improvisant solucions al ritme del plantejament del problema. Ara ja tot està apamat i els que en saben pontifiquen i ens expliquen que l'atenció a les persones especials té dos àmbits: l'acolliment residencial i l'atenció diürna. I que tots dos es modulen segons el perfil dels usuaris, adaptant la seva gestió a les capacitats de cada persona atesa. La Cartera de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya és el mostrari de com aquella iniciativa improvisada i intuïtiva ha agafat forma. Ni que sigui per donar sentit al que deia el poeta: tot està per fer i tot és possible.

Pel que fa al finançament públic ha arribat, en la majoria dels casos, quan la iniciativa privada havia aconseguit el recurs i es concertaven les places. Unes places possibles gràcies a la intuïtiva gestió de la societat civil però que a partir d'aquest moment ja viuran del pressupost públic. El finançament públic no fa referència únicament als diners, sinó també al seu control, a la titulació dels professionals, a les ràtios, als metres quadrats i molts més detalls que garanteixen la qualitat del servei controlat periòdicament per inspeccions.

Aquest és el model català qüestionat per alguns amb retòriques tan dogmàtiques com ignorants i inexpertes que moltes vegades amaguen interessos que res tenen a veure amb les persones ateses i sí amb els numeraris de la parròquia política de torn.

Per veure què passa quan no s'ha seguit el model català que vagin a alguna comarca on amb una cadència de quatre anys, el que dura un mandat, es reproduïx el mateix cicle: des de l'eufòria del novell que presumptuós diu que ens ho arreglarà tots fins al mutis final del qui, cap cot, se'n va sense haver solucionat res i dona entrada al següent que seguirà el mateix guió. Sense perdre l'esperança de que algú amb clarividència i valentia aconseguixi trencar aquest cicle.

El model català coneix el rumb i com s'hi ha d'arribar sigui quin sigui el vent que bufi, d'empopada, del través o de cenyida. L'altre va al pare.

Sindicatures i Defensories Locals de Catalunya

FÒRUM SD

El Fòrum SD és una associació sense ànim de lucre, formada per les sindicatures i defensories dels municipis catalans. A 31 de desembre de 2020, el Fòrum SD agrupava a un total de 47 sindicatures (43 a Catalunya i 4 a la resta de l'Estat), que donen servei a 5,5 milions de persones (4,6 milions a Catalunya).

La Sindicatura de Sant Feliu de Guíxols forma part d'aquesta associació.

Els seus objectius principals són: promoure el creixement i el desenvolupament de l'associació, facilitar la seva extensió i implantació als municipis; desenvolupar models de treball i d'actuació conjunts; i disposar d'una xarxa de coordinació, informació, suport, intercanvi i assessorament entre les diferents sindicatures.

Una delegació del **Fòrum de Síndics, Síndiques, Defensors i Defensores Locals de Catalunya (FòrumSD)** participà els dies 5, 6 i 7 de febrer a l'**International Congress For All Mediations** que, sota el lema *La Mediación, un repte al cor d'un món en transició*, es va celebrar a la ciutat francesa d'Angers. De fet, **el FòrumSD va ser coorganitzador de la iniciativa, que pren el relleu a l'International Local Ombudsman Congress, que va organitzar a Girona el novembre de 2016** i que va culminar amb la *Declaració de Girona*, un document d'abast internacional que reivindica el paper de les defensories locals com a garants dels drets humans des de la proximitat.

Davant més de 600 participants, la **primera jornada del Congrés va concloure amb la participació del President del FòrumSD i Síndic Personer de Mollet, Lluís Martínez Camps**, en una taula rodona destinada a exposar els models de mediació que s'apliquen a diferents territoris. En aquest sentit, Martínez va presentar el model de síndic de greuges municipal a Catalunya i l'experiència del FòrumSD com a fórmula d'èxit associatiu.

El congrés d'Angers va reunir per primera vegada a **experts mundials en mediació**: mediadors de professions liberals, mediadors institucionals, mediadors voluntaris, professors-investigadors, advocats, sociòlegs, periodistes, líders i actors d'empreses, organitzacions... **L'objectiu de la trobada va ser consolidar aquesta tècnica, la mediació, mitjançant l'intercanvi de bones pràctiques**, comparant les posicions institucionals, sectorials i jurídiques de les diferents àrees de mediació i difonent comunicacions i estudis científics.

La mediació és una pràctica que forma part, gairebé amb caràcter *congènit*, de la tasca dels síndics i síndiques locals. Per això **en els últims anys s'ha convertit en un tema d'anàlisi recurrent en la tasca del FòrumSD**. A més de jornades i tallers de formació, s'han editat dues monografies sobre mediació per tal d'impulsar el coneixement d'aquesta tècnica entre els defensors i defensores de proximitat.

A principis de febrer, a la seu de l'Associació Catalana de Municipis, i organitzat pel Fòrum SD, va tenir lloc un nou **taller de formació** sobre el bon govern i la bona administració, adreçat a les sindicatures locals. En aquest mateix acte es va fer la presentació del llibre "*La lucha por el buen gobierno y el derecho a una buena administración mediante el estándar jurídico de diligencia debida*", del professor Juli Ponce.

A finals de febrer, el Fòrum SD va celebrar la seva **Assemblea General ordinària** en la qual, a més d'aprovar l'Informe de Gestió i el tancament comptable del 2019 i el Pla de Treball per al 2020, es va procedir a la renovació de la Junta de l'associació presidida fins llavors pel síndic personer de Mollet, en haver-se exhaurit el mandat de dos anys de l'anterior Junta directiva (2018-2020).

La nova Junta de l'associació, escollida per a un període de dos anys, està formada per les següents sindicatures:

Presidenta · · · · · **Eva Abellán Costa**, síndica municipal de greuges de Sabadell
Vicepresidenta · · · · · **Merche García Villatoro**, síndica de greuges de l'Hospitalet de L.
Secretari · · · · · **Eduardo Martínez Vara**, defensor de la ciutadania de Cruïlles, Monells i Sant Sadurn de l'Heura .
Tresorera · · · · · **Isabel Marquès i Amat**, síndica municipal de greuges de Terrassa
Vocals · · · · · **Anna Martí Pellicer**, síndica de La Seu d'Urgell
Núria Plana Morata, defensora de la ciutadania de Vilanova i la Geltrú.

En el transcurs de l'Assemblea es varen presentar dues noves publicacions de l'associació FòrumSD **que estan a disposició de les 47 sindicatures que agrupa** i de totes aquelles persones interessades en la defensa dels drets humans des de la proximitat. Es tracta d'un manual titulat *Les Sindicatures Locals. Bases d'actuació i funcionament* i d'un *Informe sobre la situació de la Sindicatura Municipal de Greuges. Un horitzó visible per a la seva promoció*.

La primera d'aquestes publicacions té una voluntat eminentment pràctica. Vol **ajudar els síndics i síndiques i el personal de les respectives oficines per tal d'optimitzar les seves actuacions** i avançar en un funcionament el més homogeni possible independentment del nombre d'habitants de la seva àrea d'actuació.

Pel que fa a la segona, es tracta d'un informe elaborat, a petició de la Junta Directiva del FòrumSD, per Marino Villa, Doctor en Dret i director adjunt de la Sindicatura de Greuges de Barcelona entre el 2005 i el 2018. El document fa un **retrat actual de les sindicatures locals tant des de l'àmbit social com pel que fa a la legalitat i apunta vies de creixement i consolidació** d'aquesta figura, tot defensant la seva regulació mitjançant una llei específica.

El mes d'octubre de 2020 es va celebrar, en la modalitat de videoconferència, una **Assemblea General extraordinària** per incloure als Estatuts la possibilitat de celebrar reunions telemàtiques de la Junta i l'Assemblea General, fer un seguiment del pla de treball de la nova Junta directiva, i ratificar el nomenament del nou director de l'associació, Francesc Mateu, i l'atorgament de poders. A la cloenda, va tenir lloc un homenatge a l'anterior director del Fòrum SD, Antoni Martínez Prat, que deixava el càrrec després d'haver-lo exercit des de la fundació del Fòrum SD.

Totes les sessions es desenvoluparan en línia a través de la plataforma Zoom. L'enllaç de les sessions es facilitarà en el moment de la inscripció.

Inscripció gratuïta a la web del FòrumSD: sindicatureslocals.cat

AMB EL SUPORT DE

Divendres 6 de novembre de 2020

10.00-11.00 Drets Humans afectats durant la pandèmia, a càrrec de **David Bondia**, president de l'Institut de Drets Humans de Catalunya.
Presenta: **Eva Abellan**, Síndica de Greuges de Sabadell.

11.30-14.00 Sindicatures locals i covid: Problemàtiques abordades amb Lluís Martínez, Síndic Personer de Mollet; **Ramon Palacio**, Síndic de Greuges de Sant Cugat; i **Merche García**, Síndica de l'Hospitalet.
Modera: **Eva Abellan**, Síndica de Greuges de Sabadell.

Dimecres, 11 de novembre de 2020

10.00-11.00 Serveis bàsics en situació de pandèmia, a càrrec de **Teresa Crespo**, exdirectora d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS).
Presenta: **M. Núria Planas**, Defensora de Vilanova i la Geltrú.

11.30-14.00 Habitatge, padró, pobresa energètica i prestacions amb Dora Padial, Síndica de Greuges de Lleida; **Josep Escartín**, exSíndic de Greuges de Sabadell; **Pepa González**, Defensora de la Ciutadania de Santa Coloma de Gramenet.
Modera: **Isabel Marquès**, Síndica de Greuges de Terrassa.

Dilluns, 16 de novembre de 2020

10.00-11.00 L'impacte de la covid en els drets de les persones grans, a càrrec de **Francesc Torralba**, filòsof i teòleg.
Presenta: **Anna Martí**, Síndica de la Seu d'Urgell.

11.30-14.00 Llibertat de circulació, sensellarisme i llibertat sexual amb Anna Moilanen, Defensora de la Ciutadania de Palma; **Leire Zugazua**, Síndica de Vitoria-Gasteiz; **M. Assumpció Vilà**, Síndica de Greuges de Barcelona.
Modera: **Eduardo Vara**, Síndic de Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura.

Dijous 3 de desembre de 2020

10.00-11.00 Els drets de la infància en temps de covid, a càrrec de **Jaume Funes**, psicòleg, educador i periodista.
Presenta: **Francesc Mateu**, director del FòrumSD.

11.30-14.00 Accés a l'Administració i prestacions en temps de covid amb Joan Barrera, Síndic de Cornellà; **Dolors Vallejo**, Síndica de Greuges de Sant Boi de Llobregat; **Joan Sala**, Síndic de Greuges de Vic.
Modera: **Merche García**, Síndica de l'Hospitalet de Llobregat.

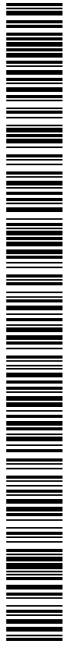
Assemblea extraordinària Fòrum SD (octubre 2020)

Com en molts altres àmbits de la vida quotidiana, la pandèmia de la Covid-19 va suposar la pràctica paralització d'activitats relatives a la formació presencial que porta a terme l'associació. Per això, es va recórrer a la via telemàtica per celebrar les **Jornades anuals** que organitza el Fòrum SD de cara als seus associats, dedicades enguany a reflexionar sobre l'impacte de la Covid-19 en els drets de proximitat. En aquest context, vam tenir unes jornades a distància que es van desenvolupar al llarg de quatre sessions matinals a cavall entre novembre i desembre de 2020. Per primera vegada, aquestes jornades es van obrir al públic en general.

També durant el mes de desembre es va presentar un informe elaborat pel Fòrum SD i que porta per nom "**Desatencions a la ciutadania en temps de pandèmia**" que fa una reflexió sobre els greus efectes de la pandèmia envers els drets de proximitat, a partir de les informacions i les dades facilitades per les diferents sindicatures locals membres de l'associació. Aquest informe recull, també, un decàleg de mesures que proposem a l'Administració, recollides en el gràfic adjunt, per millorar la situació actual i recuperar posicions en diferents àmbits per reforçar les capacitats d'atenció a la ciutadania, agilitzar els tràmits i gestions municipals, augmentar la pro activitat davant l'emergència social, etc.

Decàleg de mesures per aprendre de la pandèmia (Informe Fòrum SD desembre 2020)

L'any 2020 suposa, en alguns aspectes, un salt endavant per a les sindicatures i defensories locals, en haver estat contractat un **servei extern d'assessorament jurídic**, disponible per a totes, però pensat especialment per aquelles que, pels seus recursos limitats, no poden disposar d'aquest servei en la seva pròpia estructura.

Per acabar aquest apartat, juntament amb la Defensora de la Ciutadania de Palma, el Fòrum SD també va participar en l'organització i el desenvolupament d'un **seminari virtual contra el tràfic de persones**, que va tenir lloc per via telemàtica el mes de novembre de 2020, i va comptar amb intervencions de diverses sindicatures i destacats professionals.

Cartell seminari contra el tràfic de persones
(novembre 2020)

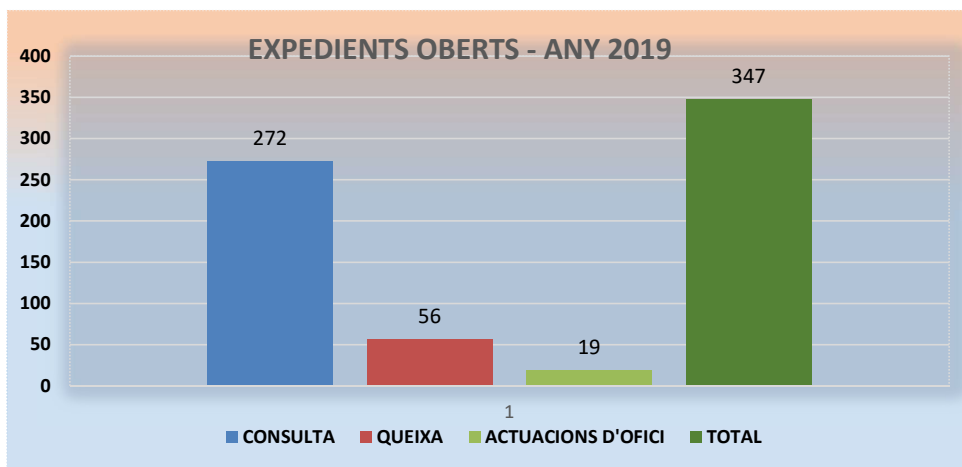
Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 63 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

PRESENTACIÓ DAVANT EL PLE DE L'AJUNTAMENT DE LA MEMÒRIA D'ACTUACIONS PORTADES A TERME DURANT L'ANY 2019

El dia 30 de maig de 2020 vaig fer la presentació, davant el Ple de l'Ajuntament, de la Memòria de les actuacions dutes a terme per la Sindicatura durant l'any 2019, amb un total de 347 actuacions.

TAULA LOCAL DE LA GENT GRAN – PROJECTE RADARS -

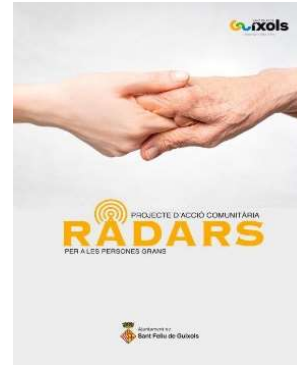
El projecte "RADARS" és una xarxa de prevenció i acció comunitària que té com a objectiu reduir el risc d'aïllament i d'exclusió social de les persones grans, facilitant que les persones grans puguin continuar a la seva llar amb la complicitat de l'entorn.

El projecte ajudarà a detectar, valorar i fer el seguiment de la situació de les persones grans de la ciutat.

Del projecte Radars en vaig parlar ja a la Memòria de l'any 2019 i es continua treballant en aquest projecte sembla que tira endavant a través de la Taula Local de la Gent Gran de Sant Feliu de Guíxols. El Síndic municipal de Greuges forma part de la Taula per a la Gent Gran (TGG).

Els radars veïnals i comercials són persones que, amb una mirada respectuosa, ofereixen suport i comuniquen les situacions de risc als serveis professionals.

El projecte combina el rol actiu dels Serveis Socials i la corresponsabilitat de les entitats i serveis del barri a partir d'una aproximació comunitària que permet el desenvolupament de processos compartits per a l'articulació de la detecció i vinculació de les persones grans a la xarxa comunitària del seu barri.

CONVENIS

Conveni amb l'IDHC

El treball bàsic de defensa dels drets humans que realitzen les sindicatures, demana de una formació continua i un assessorament constant en matèria de drets humans. L'Institut de Drets Humans de Catalunya, amb qui venim treballant habitualment, és un dels referents en la matèria i hem volgut formalitzar la relació establint un conveni específic. Fruit del conveni, l'IDHC ha participat en les XIII Jornades de Formació i s'ha elaborat un projecte conjunt pensat per reforçar el rol dels síndics i síndiques municipals i que ha aprovat l'Agència Catalana de Cooperació.

Conveni amb la plataforma de la RGC

Com a resultat de la feina del grup de treball de RGC, s'ha fet un conveni de col·laboració amb la plataforma de la Renda Garantida de Ciutadania d'intercanvi d'informació i de suport en la resolució de casos que arribin a les sindicatures.

Conveni amb l'Observatori DESC – Creació Servei Jurídic

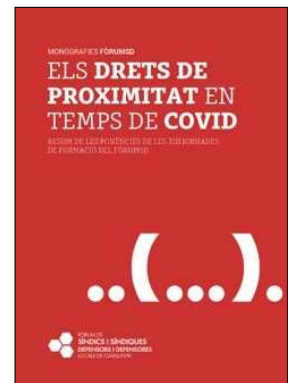
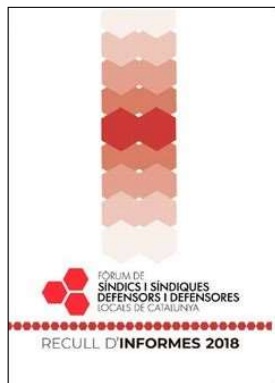
Enguany s'ha posat en funcionament un nou Servei d'Orientació Jurídica (SOJ) del FòrumSD per a les sindicatures i defensories. S'han contractat seixanta hores d'atenció amb l'Observatori DESC. El servei jurídic va començar a funcionar l'1 de novembre de 2020.

PUBLICACIONS

Una de les tasques habituals de l'associació FòrumSD és la publicació d'informes i manuals útils tant per les sindicatures com per a l'administració.

Aquest any hem publicat els següents informes:

- **Informe sobre la situació de la sindicatura municipal de greuges.**
Autor: Marino Villa
- **Recull d'Informes 2018**
- Informe *Desatencions a la ciutadania en temps de pandèmia*
- Recull de ponències de les jornades **Els drets de proximitat en temps de Covid**

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 67 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

- I. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat.
- II. Declaració Universal dels Drets Humans.
- III. Principis sobre la protecció i la promoció de la Institució de l'Ombudsman (Principis de Venècia).
- IV. Reglament Orgànic Municipal de Sant Feliu de Guíxols.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 68 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

CARTA EUROPEA DE SALVAGUARDA DELS DRETS HUMANS A LA CIUTAT

Dirigida als homes i dones de la ciutat

Per què, al llindar del segle XXI, una Carta Europea dels Drets Humans a la Ciutat? La Declaració de Drets Humans (1948) és universal. Què potser no ha estat reforçada i completada per molts altres compromisos que insistien en la protecció de determinats drets de diferent abast?. La Convenció Europea (1950) ofereix el que anomenem una garantia jurisdiccional. I tanmateix existeixen nombrosos drets que encara no són "efectius" i els ciutadans tenen moltes dificultats per orientar-se en el laberint dels procediments administratius i jurídics.

Com garantir millor els drets humans? Com actuar millor? Com assegurar millor les condicions públiques per a la felicitat privada de cada persona?

Aquí sorgeix la Ciutat.

Perquè, arreu on els habitants de les àrees rurals prossegueixen el seu camí cap a les ciutats i on aquestes acullen un gran nombre de ciutadans i ciutadanes de pas, però també i sobretot, estrangers que cerquen la llibertat, el treball i l'intercanvi de coneixements, la ciutat ha esdevingut el futur de l'ésser humà.

La ciutat és, avui, l'espai de totes les trobades i, per tant, de totes les possibilitats. També és el terreny de totes les contradiccions i de tots els perills: en l'espai urbà de fronteres incertes apareixen totes les discriminacions arrelades a l'atur, la pobresa, el menyspreu de les diferències culturals, mentre que, alhora, s'esbossen i es multipliquen pràctiques cíviques i socials de solidaritat.

La vida a la ciutat també ens imposa actualment l'obligació de precisar millor determinats drets, ja que hi vivim, hi busquem feina, ens hi desplaçem. També ens imposa el reconeixement de nous drets: el respecte del medi ambient, la garantia d'una alimentació sana, de la tranquil·litat, de les possibilitats d'intercanvi i lleure, etc.

Finalment, davant la crisi que assola la democràcia delegada en l'àmbit dels estats nacionals i la inquietud que provoquen les burocràcies europees, la ciutat apareix com el recurs a un nou espai polític i social.

És aquí on s'obren les condicions per a una democràcia de proximitat. Se'ns presenta l'ocasió perquè tots els ciutadans i ciutadanes participin en la ciutadania: una ciutadania de la ciutat. Si cada dret definit pertany a cadascú, cada ciutadà, lliure i solidari, ha de garantir-lo als altres.

El compromís que adoptem aquí s'adreça a les dones i als homes del nostre temps. No pretén ser exhaustiu i el seu abast dependrà de com els habitants de la ciutat el facin seu. Es presenta com

un marc de resposta a les expectatives dels ciutadans i ciutadanes, que les ciutats escenifiquen i revelen alhora. Aquesta Carta se situarà per a ells, com també per a aquelles persones que els governen, al nivell de la subsidiarietat que és el de la ciutat, conjunt de punts de suport per reivindicar els seus drets, reconèixer eventuais violacions i posar-hi fi.

Aquests punts de suport s'ofereixen com tantes altres oportunitats per superar les dificultats i conciliar les lògiques, de vegades contradictòries, implantades en la vida mateixa de la ciutat.

Una voluntat: integrar el lligam social, de forma durable, dins l'espai públic.

Un principi: la igualtat.

Un objectiu: l'augment de la consciència política de tots els seus habitants.

Les ciutats sotasignades:

Reconeixent que la Declaració Universal de Drets Humans, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, el Conveni per a la Salvaguarda dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals, la Carta Social Europea i els altres instruments internacionals per a la protecció dels drets humans s'apliquen als habitants de les ciutats com a qualsevol altra persona;

Recordant que els drets humans són universals, indivisibles i interdependents, que tots els poders públics són responsables de la seva garantia, però que el seu reconeixement i els mecanismes que en permeten l'execució encara són insuficients, sobretot pel que fa als drets socials, econòmics i culturals;

Convençudes que la bona administració de les ciutats exigeix el respecte i la garantia dels drets humans per a tots els habitants de les ciutats sense cap exclusió en la promoció dels valors de cohesió i protecció dels més vulnerables;

Convençudes per aquestes raons de la necessitat de l'existència d'una Carta Europea de Drets Humans a la Ciutat que proclami amb solemnitat i claredat les llibertats públiques i els drets fonamentals reconeguts als habitants de les ciutats i el compromís de les autoritats municipals de garantir-los en el respecte de les competències i dels poders que detenen legalment segons els termes de les seves legislacions nacionals respectives;

Inspirades en els valors de respecte de la dignitat de l'ésser humà, de la democràcia local i del dret a una existència que permeti millorar el benestar i la qualitat de vida de tothom.

Assumint els termes de la Carta Europea d'Autonomia Local, segons els quals cal fer l'administració municipal més eficaç i més propera del ciutadà, i seguint les recomanacions del Compromís de Barcelona, signat el 17 d'octubre de 1998 per les ciutats que van participar en la Conferència Europea Ciutats pels Drets Humans, de millorar l'espai públic col·lectiu per a tots els ciutadans i ciutadanes sense distinció de cap tipus, han decidit de comú acord assumir els compromisos següents:

PART I

DISPOSICIONS GENERALS

Art. I - DRET A LA CIUTAT

1. La ciutat és espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants que tenen dret a trobar-hi les condicions per a la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat.
2. Les autoritats municipals fomenten, amb tots els mitjans de què disposen, el respecte de la dignitat de tots i la qualitat de vida dels seus habitants.

Art. II - PRINCIPI D'IGUALTAT DE DRETS I DE NO-DISCRIMINACIÓ

1. Els drets enunciats en aquesta Carta són reconeguts a totes les persones que viuen a les ciutats signatàries, independentment de la seva nacionalitat.
2. Aquests drets són garantits per les autoritats municipals, sense cap discriminació per raó de color, edat, sexe o opció sexual, llengua, religió, opinió política, origen nacional o social o nivell d'ingressos.

Art. III - DRET A LA LLIBERTAT CULTURAL, LINGÜÍSTICA I RELIGIOSA

1. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a exercir i desenvolupar la llibertat cultural.
2. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a exercir la seva llibertat lingüística i religiosa. Les autoritats municipals, en col·laboració amb les altres administracions, fan tot allò necessari per tal que els infants de grups lingüístics minoritaris puguin estudiar la seva llengua materna.
3. La llibertat de consciència i de religió individual i col·lectiva queda garantida per les autoritats municipals a tots els ciutadans i ciutadanes. En el marc de la legislació nacional, les autoritats municipals duen a terme totes les accions necessàries per garantir aquest dret i vetllen per evitar la creació de guetos.
4. En el respecte del laïcisme, les ciutats afavoreixen la tolerància mútua entre creients i no creients, com també entre les diferents religions.
5. Les autoritats municipals conreen la història de la seva població i respecten la memòria dels difunts, tot assegurant el respecte i la dignitat dels cementiris.

Art. IV- PROTECCIÓ DELS COL·LECTIUS I CIUTADANS MÉS VULNERABLES

1. Els col·lectius i ciutadans i ciutadanes més vulnerables tenen dret a gaudir de mesures específiques de protecció.
2. Les persones discapacitades gaudeixen d'una assistència municipal particular. Se'ls han d'adaptar els habitatges, els llocs de treball i de lleure. Els transports públics han de ser accessibles a tothom.
3. Les ciutats signatàries adopten polítiques actives de suport a la població més vulnerable, garantint a cada persona el dret a la ciutadania.
4. Les ciutats prenen totes les mesures indispensables per tal de facilitar la integració de tots els ciutadans i ciutadanes sigui quina sigui la causa de la seva vulnerabilitat, i evitar els assentaments de caràcter exclouent.

Art. V - DEURE DE SOLIDARITAT

1. La comunitat local està unida per un deure de solidaritat recíproca. Les autoritats locals hi participen i fomenten el desenvolupament i la qualitat dels serveis públics.
2. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de xarxes i associacions de solidaritat entre ciutadans i ciutadanes, i controlaran la bona execució dels deures públics.

Art. VI - COOPERACIÓ MUNICIPAL INTERNACIONAL

1. Les ciutats fomenten el coneixement mutu dels pobles i les seves cultures.
2. Les ciutats signatàries es comprometen a cooperar amb les col·lectivitats locals dels països en vies de desenvolupament en els àmbits de l'equipament urbà, la protecció del medi ambient, la salut, l'educació i la cultura, i a implicar-hi el major nombre possible de ciutadans i ciutadanes.
3. Les ciutats inciten en particular els actors econòmics a participar en programes de cooperació per tal d'associar-hi tota la població i desenvolupar un sentiment de solidaritat i de plena igualtat entre els pobles, que vagi més enllà de les fronteres urbanes i nacionals.

Art. VII - PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT

1. El principi de subsidiarietat que regeix el repartiment de les competències entre l'estat, les regions i les ciutats ha de ser permanentment acordat per tal d'evitar que l'estat central i les altres administracions competents no descarreguin les seves pròpies responsabilitats sobre les ciutats.
2. Aquesta concertació té l'objectiu de garantir que els serveis públics depenguin del nivell administratiu més proper a la població per tal que siguin més eficaços.

PART II

DRETS CIVILS I POLÍTICS DE LA CIUTADANIA LOCAL

Art. VIII - DRET A LA PARTICIPACIÓ POLÍTICA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret de participar en la vida política local mitjançant l'elecció lliure i democràtica dels representants locals.
2. Les ciutats signatàries fomenten l'ampliació del dret de sufragi actiu i passiu en l'àmbit municipal a tots els ciutadans i ciutadanes majors d'edat no nacionals, després d'un període de dos anys de residència a la ciutat.
3. Al marge de les eleccions periòdiques que estan destinades a renovar les instàncies municipals, es fomenta la participació democràtica. A aquest efecte, els ciutadans i ciutadanes i les seves associacions poden accedir als debats públics, interpel·lar les autoritats municipals pel que fa als reptes que afecten l'interès de la col·lectivitat local i expressar les seves opinions, o bé de manera directa mitjançant un referèndum municipal, o bé a través de les reunions públiques i l'acció popular.
4. Les ciutats, per tal de salvaguardar el principi de transparència i de conformitat amb les disposicions legislatives dels diferents països, organitzen el sistema de govern i l'estructura

administrativa de manera que faci efectiva la responsabilitat dels representants electes envers els ciutadans i ciutadanes, així com també la responsabilitat de l'administració municipal envers els òrgans de govern.

Art. IX - DRET D'ASSOCIACIÓ, DE REUNIÓ I MANIFESTACIÓ

1. Els drets d'associació, de reunió i manifestació es garanteixen a tothom a les ciutats.
2. Les administracions locals fomenten la vida associativa com a expressió de la ciutadania, en el respecte de la seva autonomia.
3. La ciutat ofereix espais públics per a l'organització de reunions obertes i trobades informals. Garanteix el lliure accés de tothom a aquests espais en el respecte de les normes.

Art. X - PROTECCIÓ DE LA VIDA PRIVADA I FAMILIAR

1. La ciutat protegeix el dret a la vida privada i familiar i reconeix que el respecte a les famílies, en la diversitat de les seves formes actuals, és un element essencial de la democràcia local.
2. La família, des de la seva formació i sense intervenció en la seva vida interna, gaudeix de la protecció de les autoritats municipals i de facilitats, en particular en l'àmbit de l'habitatge. Les famílies més desafavorides disposen doncs d'ajuts financers, com també d'estructures i serveis per a l'assistència a la infància i la vellesa.
3. Les autoritats municipals desenvolupen polítiques actives per vetllar per la integritat física dels membres de les famílies i encoratgen la desaparició dels maltractaments en el seu si.
4. En el marc del respecte de la llibertat d'elecció en l'àmbit educatiu, religiós, cultural i polític, les autoritats locals adopten totes les mesures necessàries per protegir la infància i la joventut i afavorir l'educació sobre les bases de la democràcia, la tolerància i la possibilitat de plena participació en la vida de la ciutat.
5. Les autoritats locals creen les condicions adients a fi que els infants puguin gaudir de la seva infantesa.

Art. XI - DRET A LA INFORMACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ser informats de tot allò que pertoca a la vida social, econòmica, cultural i administrativa local. Els únics límits són el respecte de la vida privada de les persones i la protecció de la infància i la joventut.
2. Les autoritats municipals ofereixen els mitjans perquè la circulació d'informació que afecti la població sigui accessible, eficaç i transparent. A aquest efecte, desenvolupen l'aprenentatge de les tecnologies informàtiques, el seu accés i la seva actualització periòdica.

PART III

DRETS ECONÒMICS, SOCIALS, CULTURALS I AMBIENTALS DE PROXIMITAT

ART. XII - DRET GENERAL ALS SERVEIS PÚBLICS DE PROTECCIÓ SOCIAL

1. Les ciutats signatàries consideren les polítiques socials com a part central de les polítiques de protecció dels drets humans i es comprometen a garantir-los en el marc de les seves competències.
2. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a accedir lliurement als serveis municipals d'interès general. Amb aquesta finalitat, les ciutats signatàries s'oposen a la comercialització dels serveis personals d'ajuda social i vetllen perquè existeixin uns serveis essencials de qualitat a preus acceptables en altres sectors dels serveis públics.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a desenvolupar polítiques socials especialment destinades als més desfavorits, com a forma de rebuig a l'exclusió i en la recerca de la dignitat humana i de la igualtat.

Art. XIII - DRET A L'EDUCACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes de la ciutat gaudeixen del dret a l'educació. Les autoritats municipals faciliten l'accés a l'educació elemental dels infants i els joves en edat escolar. Encoratgen la formació de les persones adultes, en un marc de proximitat i respecte dels valors democràtics.
2. Les ciutats contribueixen a la posada en disposició de tothom dels espais i centres escolars, educatius i culturals, en un context multicultural i de cohesió social.
3. Les autoritats municipals contribueixen a augmentar el nivell de ciutadania mitjançant pedagogies educatives, en particular pel que fa a la lluita contra el sexisme, el racisme, la xenofòbia i la discriminació, tot implantant principis de convivència i hospitalitat.

Art. XIV - DRET AL TREBALL

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a exercir activitats remunerades, mitjançant un lloc de treball digne que garanteixi la seva qualitat de vida.
2. Les autoritats municipals, en la mesura de les seves possibilitats, contribueixen a assolir la plena ocupació. Per tal de fer efectiu el dret al treball, les ciutats signatàries afavoreixen el punt d'equilibri entre l'oferta i la demanda d'ocupació i encoratgen l'actualització i la requalificació dels treballadors mitjançant la formació continuada. Desenvolupen accions accessibles a les persones a l'atur.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a no firmar cap contracte municipal sense introduir-hi una clàusula que rebutgi el treball il·legal, tant si es tracta de treballadors nacionals com estrangers, de persones en situació tant regular com irregular en relació amb les lleis nacionals, com també clàusules que rebutgin el treball dels infants.
4. Les autoritats municipals desenvolupen, en col·laboració amb les altres institucions públiques i les empreses, mecanismes per garantir la igualtat de tots i totes davant el treball, per impedir qualsevol tipus de discriminació per motius de nacionalitat, sexe, opció sexual, edat o discapacitació, pel que fa al salari, les condicions de treball, al dret de participació, a la promoció professional i a la protecció contra l'acomiadament. Les autoritats municipals encoratgen la igualtat en l'accés de les dones al treball mitjançant la creació de llars d'infants i d'altres mesures, i la igualtat en l'accés de les persones discapacitades, mitjançant la creació dels equipaments adients.

5. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de llocs de treball protegits per a les persones que han de tornar a inserir-se dins la vida professional. En particular, les autoritats municipals encoratgen la creació de llocs de treball relacionats amb els nous jaciments d'ocupació i les activitats que tenen un benefici social: serveis a les persones, medi ambient, prevenció social i educació per a adults.

Art. XV - DRET A LA CULTURA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a la cultura en totes les seves expressions, manifestacions i modalitats.

2. Les autoritats locals, en cooperació amb les associacions culturals i el sector privat, encoratgen el desenvolupament de la vida cultural urbana en el respecte de la diversitat. Es posen a la disposició dels ciutadans i ciutadanes espais públics adients per a les activitats culturals i socials en condicions d'igualtat per a tothom.

Art. XVI - DRET A L'HABITATGE

1. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un habitatge digne, segur i salubre.

2. Les autoritats municipals vetllen per l'existència d'una oferta adient d'habitatge i d'equipaments de barri per a tots els ciutadans i ciutadanes, sense distinció deguda al nivell d'ingressos. Aquests equipaments han de disposar d'estructures d'acolliment per als sense sostre que puguin garantir la seva seguretat i dignitat, com també d'estructures per a les dones víctimes de violència, en particular de violència domèstica, de maltractaments, i per a les que intenten fugir de la prostitució.

3. Les autoritats municipals garanteixen el dret dels nòmades a residir en la ciutat en condicions compatibles amb la dignitat humana.

Art. XVII - DRET A LA SALUT

1. Les autoritats municipals afavoreixen l'accés en igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes, a l'atenció i prevenció sanitàries.

2. Les ciutats signatàries, per mitjà d'accions en l'àmbit econòmic, cultural, social i urbanístic contribueixen de manera global a promoure la salut de tots els seus habitants amb la seva participació activa.

Art. XVIII - DRET AL MEDI AMBIENT

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a un medi ambient sa que cerqui la compatibilitat entre desenvolupament econòmic i equilibri ambiental.

2. Amb aquesta finalitat, les autoritats municipals adopten, sobre la base del principi de precaució, polítiques de prevenció de la contaminació (incloent-hi la contaminació acústica), d'estalvi de l'energia, de gestió, de reciclatge, reutilització i recuperació dels residus; amplien i protegeixen els espais verds de les ciutats.

3. Les autoritats municipals executen totes les accions necessàries perquè els ciutadans i ciutadanes apreciïn, sense degradar-lo, el paisatge que envolta i configura la ciutat i perquè siguin consultats sobre les modificacions que el puguin alterar.

4. Les autoritats municipals desenvolupen una educació específicament orientada envers el respecte de la natura, en particular per als infants.

Art. XIX - DRET A UN URBANISME HARMONIÓS I SOSTENIBLE

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un desenvolupament urbanístic ordenat que garanteixi una relació harmoniosa entre l'hàbitat, els serveis públics, els equipaments, els espais verds i les estructures destinades als usos col·lectius.

2. Les autoritats municipals duen a terme, amb la participació dels ciutadans i ciutadanes, una planificació i una gestió urbanes que assoleixin l'equilibri entre l'urbanisme i el medi ambient.

3. En aquest marc, es comprometen a respectar el patrimoni natural, històric, arquitectònic, cultural i artístic de les ciutats i a promoure la rehabilitació i la reutilització del patrimoni construït, per tal de reduir les necessitats pel que fa a les noves construccions i al seu impacte en el territori.

Art. XX - DRET A LA CIRCULACIÓ I LA TRANQUIL·LITAT A LA CIUTAT

1. Les autoritats locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a tenir mitjans de transport compatibles amb la tranquil·litat a la ciutat. A aquest efecte, afavoreixen transports públics accessibles a tothom segons un pla de desplaçaments urbans i interurbans. Controlen el tràfic automobilístic i garanteixen la seva fluïdesa tot respectant el medi ambient.

2. El municipi controla rigorosament l'emissió de sorolls i vibracions de tot tipus. Defineix les àrees completament reservades, o reservades en determinats moments, als vianants i encoratja l'ús dels vehicles no contaminants.

3. Les ciutats signatàries es comprometen a assignar els recursos necessaris per fer efectius aquests drets i, si escau, recorren a formes de col·laboració econòmica entre entitats públiques, empreses privades i la societat civil.

Art. XXI - DRET AL LLEURE

1. Els governs locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a disposar de temps lliure.

2. Les autoritats locals garanteixen l'existència d'espais lúdics de qualitat oberts a tots els infants sense discriminació.

3. Les autoritats municipals faciliten la participació activa en l'esport i fan possible que les instal·lacions necessàries per a la pràctica esportiva estiguin a la disposició de tots els ciutadans i ciutadanes.

4. Les autoritats municipals encoratgen un turisme sostenible i vetllen per l'equilibri entre l'activitat turística de la ciutat i el benestar social i ambiental dels ciutadans i ciutadanes.

Art. XXII - DRETS DELS CONSUMIDORS

Les ciutats vetllen, en els límits de les seves competències, per la protecció dels consumidors. A aquest efecte, i pel que fa als productes alimentaris, garanteixen o fan garantir el control dels pesos i les mesures, de la qualitat, la composició dels productes i l'exactitud de les informacions, com també de les dates de caducitat dels aliments.

PART IV

ELS DRETS RELATIUS A L'ADMINISTRACIÓ DEMOCRÀTICA LOCAL

Art. XXIII - EFICÀCIA DELS SERVEIS PÚBLICS

1. Les autoritats locals garanteixen l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats dels usuaris vetllant per evitar qualsevol situació de discriminació o d'abús.
2. Les administracions locals es dotaran d'instruments per a l'avaluació de la seva acció municipal i tindran en compte els resultats d'aquesta avaluació.

Art. XXIV- PRINCIPI DE TRANSPARÈNCIA

1. Les ciutats signatàries garanteixen la transparència de l'activitat administrativa. Els ciutadans i ciutadanes han de poder conèixer els seus drets i obligacions polítiques i administratives mitjançant la publicitat que es fa de les normes municipals, que han de ser comprensibles i actualitzades de forma periòdica.
2. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a disposar d'una còpia dels actes administratius de l'administració local que els afecten, llevat dels casos en què existeixen obstacles d'interès públic o en relació amb el dret a la vida privada de terceres persones.
3. L'obligació de transparència, publicitat, imparcialitat i no-discriminació de l'acció dels poders municipals s'aplica a: la conclusió dels contractes municipals arran de l'aplicació d'una gestió rigorosa de la despesa municipal; la selecció de funcionaris, empleats i treballadors municipals en el marc dels principis de mèrit i competència.
4. Les autoritats locals garanteixen la transparència i el control rigorós de l'ús dels fons públics.

PART V

MECANISMES DE GARANTIA DELS DRETS HUMANS DE PROXIMITAT

Art. XXV - ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA LOCAL

1. Les ciutats desenvolupen polítiques de millora de l'accés dels ciutadans i ciutadanes al Dret i la Justícia.
2. Les ciutats signatàries afavoreixen la solució extrajudicial dels conflictes civils, penals, administratius i laborals, mitjançant la implantació de mecanismes públics de conciliació, transacció, mediació i arbitratge.
3. Si s'escau, la justícia municipal, exercida pels jutges de pau independents (homes de bé), elegits pels ciutadans i ciutadanes o pels governs locals, té la competència per resoldre amb equitat els

conflictes que oposen els ciutadans i ciutadanes i l'administració municipal i que presenten caràcter de recurs.

Art. XXVI - POLICIA DE PROXIMITAT

Les ciutats signatàries fomenten el desenvolupament de cossos de policia de proximitat altament qualificats, amb missions d'agents de seguretat i convivència. Aquests agents apliquen polítiques preventives contra els delictes i actuen com una policia d'educació cívica.

Art. XXVII - MECANISMES DE PREVENCIÓ

1. Les ciutats signatàries implanten en el seu territori mecanismes preventius: - mediadors socials o de barri, en particular a les àrees més vulnerables; - Ombudsman municipal o defensor del poble com a institució independent i imparcial.

2. Per tal de facilitar l'exercici dels drets inclosos en aquesta Carta i sotmetre al control de la població l'estat de la seva concreció, cada ciutat signatària crea una comissió d'alerta constituïda per ciutadans i ciutadanes que s'encarregarà de l'avaluació de l'aplicació de la Carta.

Art. XXVIII - MECANISMES FISCALS I PRESSUPOSTARIS

1. Les ciutats signatàries es comprometen a establir els seus pressupostos de manera que les previsions dels ingressos i les despeses puguin fer efectius els drets enunciats en aquesta Carta. Poden implantar a aquest efecte un sistema de pressupost participatiu. La comunitat de ciutadans i ciutadanes, organitzada en assemblees de barris o sectors o fins i tot en associacions, podrà d'aquesta manera expressar la seva opinió sobre el finançament de les mesures necessàries per a la realització d'aquests drets.

2. Les ciutats signatàries es comprometen, en nom del respecte de la igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes davant les càrregues públiques, a no permetre que els àmbits o activitats de la seva competència escapin a la legalitat en matèria social, fiscal, ambiental o de qualsevol altre ordre; i actuen de manera que les àrees d'excepció a la legalitat desapareguin allà on existeixen.

DISPOSICIÓ FINAL

VALOR JURÍDIC DE LA CARTA I MECANISMES D'APLICACIÓ

1. Un cop adoptada, la Carta romandrà oberta a la signatura individualitzada de totes les ciutats que s'adhereixin a aquest compromís.

2. Les ciutats signatàries incorporen dins l'ordenament local els principis i les normes, com també els mecanismes de garantia, establerts en aquesta Carta i en fan menció explícita en els fonaments jurídics dels actes municipals.

3. Les ciutats signatàries reconeixen el caràcter de dret imperatiu general dels drets enunciats en aquesta Carta i es comprometen a rebutjar o denunciar qualsevol acte jurídic, en particular qualsevol contracte municipal, les conseqüències del qual serien un obstacle per al compliment dels drets reconeguts o serien contràries a la seva realització, i a actuar de manera que els altres subjectes de dret reconeixin així el valor jurídic superior d'aquests drets.

4. Les ciutats signatàries es comprometen a reconèixer aquesta Carta mitjançant la menció expressa a totes les seves ordenances municipals com a primera regla jurídica vinculant de la ciutat.
5. Les ciutats signatàries es comprometen a crear una comissió encarregada d'establir cada dos anys una avaluació de l'aplicació dels drets reconeguts per la Carta i a fer-la pública.
6. La Reunió de la Conferència Ciutats pels Drets Humans, constituïda com a assemblea plenària de les ciutats signatàries, decidirà implantar un mecanisme de seguiment adient per tal de verificar la recepció i acompliment d'aquesta Carta per les ciutats signatàries.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Les ciutats signatàries es comprometen a actuar davant els seus estats de manera que les legislacions nacionals permetin la participació dels ciutadans i ciutadanes residents no nacionals en les eleccions municipals, en el sentit expressat a l'Article VIII.2 d'aquesta Carta.

SEGONA

Per tal de permetre el control jurisdiccional dels drets continguts d'aquesta Carta, les ciutats signatàries es comprometen a demanar als seus estats i a la Unió Europea que completin les declaracions constitucionals de drets humans o la Convenció Europea de Drets Humans.

TERCERA

Les ciutats signatàries elaboraran i executaran programes Agenda 21, en aplicació dels acords adoptats a la Conferència de l'ONU sobre Medi Ambient i Desenvolupament que es va celebrar a Rio de Janeiro l'any 1992.

QUARTA

En cas de conflicte armat, les ciutats signatàries vetllaran pel manteniment del govern de la municipalitat en el respecte dels drets proclamats en aquesta Carta.

CINQUENA

La signatura del representant de la ciutat present el divuit de maig de 2000 a Saint-Denis està subjecta a la seva ratificació pel Ple Municipal, que podrà establir les reserves al text de l'articulat que consideri adequades.

Fet a Saint-Denis, el divuit de maig de dos mil.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 80 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutada.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS HUMANS

Preàmbul

Considerant que el reconeixement de la dignitat inherent i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món,

Considerant que el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; i que s'ha proclamat com l'aspiració més elevada de tothom l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença,

Considerant que és essencial que els drets humans siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió,

Considerant també que és essencial de promoure el desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions,

Considerant que els pobles de les Nacions Unides han ratificat en la Carta llur fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia,

Considerant que els Estats membres s'han compromès a assegurar, en cooperació amb l'Organització de les Nacions Unides, el respecte universal i efectiu dels drets humans i les llibertats fonamentals,

Considerant que una concepció comuna d'aquests drets i llibertats és de la més gran importància per al ple compliment d'aquest compromís,

L'Assemblea General

Proclama aquesta Declaració Universal de Drets Humans com l'ideal comú a assolir per a tots els pobles i nacions amb el fi que cada persona i cada institució, inspirant-se constantment en aquesta Declaració, promoguin, mitjançant l'ensenyament i l'educació, el respecte a aquests drets i llibertats i assegurin, amb mesures progressives nacionals i internacionals, el seu reconeixement i aplicació universals i efectius, tant entre els pobles dels Estats membres com entre els dels territoris sota llur jurisdicció.

Article 1

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres.

Article 2

Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiducitària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

Article 3

Tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat.

Article 4

Ningú no serà sotmès a esclavitud o servitud: l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits en totes llurs formes.

Article 5

Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants.

Article 6

Tota persona té el dret arreu al reconeixement de la seva personalitat jurídica.

Article 7

Tots són iguals davant la llei i tenen dret, sense cap distinció, a igual protecció per la llei. Tots tenen dret a igual protecció contra qualsevol discriminació que violi aquesta Declaració i contra qualsevol incitació a una tal discriminació.

Article 8

Tota persona té dret a un recurs efectiu prop dels tribunals nacionals competents que l'empari contra actes que violin els seus drets fonamentals reconeguts per la constitució o per la llei.

Article 9

Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.

Article 10

Tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament i amb justícia per un tribunal independent i imparcial, per a la determinació dels seus drets i obligacions o per a l'examen de qualsevol acusació contra ella en matèria penal.

Article 11

1. Tots els acusats d'un delictes tenen el dret que hom presumeixi la seva innocència fins que no es provi la seva culpabilitat segons la llei en un judici públic, en què hom li hagi assegurat totes les garanties necessàries per a la seva defensa.
2. Ningú no serà condemnat per actes o omissions que en el moment que varen ésser comesos no eren delictius segons el dret nacional o internacional. Tampoc no s'imposarà cap pena superior a l'aplicable en el moment de cometre el delictes.

Article 12

Ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs al seu honor i reputació. Tothom té dret a la protecció de la llei contra tals intromissions o atacs.

Article 13

1. Tota personal té dret a circular lliurement i a triar la seva residència dins les fronteres de cada Estat.
2. Tota persona té dret a sortir de qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

Article 14

1. En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.
2. Aquest dret no podrà ser invocat contra una persecució veritablement originada per delictes comuns o per actes oposats als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 15

1. Tota persona té dret a una nacionalitat.
2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret de canviar de nacionalitat.

Article 16

1. Els homes i les dones, a partir de l'edat núbil, tenen dret, sense cap restricció per motius de raça, nacionalitat o religió, a casar-se i a fundar una família. Gaudiran de drets iguals pel que fa al casament, durant el matrimoni i en la seva dissolució.
2. Només es realitzarà el casament amb el lliure i ple consentiment dels futurs esposos.
3. La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'Estat.

Article 17

1. Tota persona té dret a la propietat, individualment i col·lectiva.
2. Ningú no serà privat arbitràriament de la seva propietat.

Article 18

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19

Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres.

Article 20

1. Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

2. Ningú no pot ser obligat a pertànyer a una associació.

Article 21

1. Tota persona té dret a participar en el govern del seu país, directament o per mitjà de representants lliurement elegits.
2. Tota persona té dret, en condicions d'igualtat, a accedir a les funcions públiques del seu país.
3. La voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'Estat; aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions autèntiques, que hauran de fer-se periòdicament per sufragi universal i igual i per vot secret o per altre procediment equivalent que garanteixi la llibertat del vot.

Article 22

Tota persona, com a membre de la societat, té dret a la seguretat social i a obtenir, mitjançant l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país, la satisfacció dels drets econòmics, socials i culturals indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Article 23

1. Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció de la seva ocupació, a condicions equitatives i satisfactòries de treball, i a la protecció contra l'atur.
2. Tota persona, sense cap discriminació, té dret a salari igual per igual treball.
3. Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que asseguri per a ell i la seva família una existència conforme a la dignitat humana, completada, sic al, amb altres mitjans de protecció social.
4. Tothom té dret a constituir sindicats per a la defensa dels seus interessos i a afiliar-s'hi.

Article 24

Tota persona té dret al descans i al lleure i, particularment, a una limitació raonable de la jornada de treball i a vacances periòdiques pagades.

Article 25

1. Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i als serveis socials necessaris; també té dret a la seguretat en cas d'atur, malaltia, incapacitat, viduïtat, vellesa o altra manca de mitjans de subsistència independent de la seva voluntat.
2. La maternitat i la infantesa tenen dret a una cura i a una assistència especials. Tots els infants, nascuts d'un matrimoni o fora d'un matrimoni, gaudeixen d'igual protecció social.

Article 26

1. Tota persona té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria. L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tots en funció dels mèrits respectius.
2. L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals; promourà la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentará les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

3. El pare i la mare tenen dret preferent d'escollir la mena d'educació que serà donada als seus fills.

Article 27

1. Tota persona té dret a participar lliurement en la vida cultural de la comunitat, a gaudir de les arts i a participar i beneficiar-se del progrés científic.
2. Tota persona té dret a la protecció dels interessos morals i materials derivats de les produccions científiques, literàries o artístiques de què sigui autor.

Article 28

Tota persona té dret a un ordre social i internacional en què els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració puguin ser plenament efectius.

Article 29

1. Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat.
2. En l'exercici dels drets i les llibertats, tothom estarà sotmès només a les limitacions establertes per la llei i únicament amb la finalitat d'assegurar el reconeixement i el respecte deguts als drets i llibertats dels altres i de complir les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica.
3. Aquests drets i llibertats mai no podran ser exercits en oposició als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 30

Res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un Estat, a un grup o a una persona a emprendre activitats o a realitzar actes que tendeixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien.

PRINCIPIIS SOBRE LA PROTECCIÓ I LA PROMOCIÓ DE LA INSTITUCIÓ DE L'OMBUDSMAN ("ELS PRINCIPIIS DE VENÈCIA")

La Comissió Europea per a la Democràcia a través del Dret, més coneguda com la Comissió de Venècia del Consell d'Europa, és un òrgan consultiu d'experts independents en matèria constitucional. El 15-16 de març de 2019 va aprovar els Principis de Venècia. Establerta el 1990, des de llavors ha tingut un paper destacat en l'adopció de constitucions que s'ajusten als estàndards del patrimoni constitucional europeu. La Comissió es reuneix quatre cops l'any a Venècia per a sessions plenàries i treballa en tres camps: assistència constitucional, justícia constitucional i matèria electoral.

A proposta seva, el 2 de maig de 2019 el Comitè de Ministres del Consell d'Europa va aprovar els Principis de Venècia, que han de servir per recolzar, blindar, consolidar, protegir, potenciar i difondre les institucions d'ombudsman i reconeix el seu important paper com a garants per enfortir la democràcia, l'estat de dret, la bona administració, i la protecció i la promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals.

En aquesta qualitat, exigeix als governs que les institucions d'ombudsman es configuren amb uns paràmetres que garanteixin la seva consolidació, solidesa i protecció. D'aquesta forma, els Principis de Venècia constitueixen una nova eina en mans de totes les defensories, a escala nacional, local o sectorial, per treballar amb més fermesa en favor dels drets de les persones.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 87 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

Estrasburg, 18 de març de 2019

CDL-AD (2019) 005

Opinió núm. 897/2017

Or. angl.

COMISSIÓ EUROPEA PER A LA DEMOCRÀCIA PEL DRET
(COMISSIÓ DE VENÈCIA)

PRINCIPIIS
SOBRE LA PROTECCIÓ I LA PROMOCIÓ
DE LA INSTITUCIÓ DE L'OMBUDSMAN
("ELS PRINCIPIIS DE VENÈCIA")

Adoptats per la Comissió de Venècia en
la seva 118a sessió plenària
(Venècia, 15-16 de març de 2019)

sobre la base dels comentaris de:

Lydie ERR (membre, Luxemburg)
Jan HELGESEN (membre, Noruega)
Johan HIRSCHFELDT (membre suplent, Suècia)
Jørgen Steen SØRENSEN (membre, Dinamarca) Igli
TOTOZANI (expert, Albània)

PRINCIPIIS
SOBRE LA PROTECCIÓ I LA PROMOCIÓ
DE LA INSTITUCIÓ DE L'OMBUDSMAN
(Principis de Venècia)

Comissió Europea per a la Democràcia pel Dret
(Comissió de Venècia)

Tenint en compte que actualment hi ha institucions d'ombudsman en més de 140 estats, a escala nacional, regional o local, amb competències diferents;

Reconeixent que aquestes institucions s'han adaptat al sistema legal i polític dels estats respectius;

Tenint en compte que els principis fonamentals de les institucions d'ombudsman, incloses la independència, l'objectivitat, la transparència, l'equitat i la imparcialitat, es poden aconseguir per mitjà de diversos models diferents;

Destacant que l'ombudsman és un element important en un estat basat en la democràcia, l'estat de dret, el respecte dels drets humans i les llibertats fonamentals i una bona administració;

Destacant que les tradicions constitucionals arrelades i una cultura política constitucional i democràtica madura constitueixen un element que facilita el funcionament jurídic i democràtic de la institució de l'ombudsman;

Destacant que l'ombudsman té un paper important en la protecció dels defensors dels drets humans;

Destacant la importància de la cooperació nacional i internacional de les institucions d'ombudsman i institucions similars;

Recordant que l'ombudsman és una institució que actua de forma independent contra la mala administració i les presumptes violacions dels drets humans i les llibertats fonamentals que afecten les persones físiques o jurídiques;

Destacant que el dret a queixar-se davant de l'ombudsman s'afegeix al dret d'accés a la justícia a través dels tribunals;

Afirmant que els governs i els parlaments han d'acceptar les crítiques en un sistema transparent que ret comptes davant del poble;

Posant l'accent en el compromís de l'ombudsman de convidar els parlaments i els governs a respectar i promoure els drets humans i les llibertats fonamentals, paper que és de gran importància especialment durant períodes de dificultats i conflictes en la societat; *Expressant* profunda preocupació pel fet que la institució de l'ombudsman sigui de vegades l'objectiu de

diverses formes d'atacs i amenaces, com la coerció física o mental, accions legals que amenacen la immunitat, represàlies de supressió, retallades pressupostàries i una limitació del seu mandat;

Recordant que la Comissió de Venècia, en diverses ocasions, ha treballat àmpliament sobre el paper de l'ombudsman;

Remetent-se a les Recomanacions del Comitè de Ministres del Consell d'Europa R (85) 13 sobre la institució de l'ombudsman; R (97) 14 sobre l'establiment d'institucions nacionals independents per a la promoció i la protecció dels drets humans; R (2000) 10 sobre codis de conducta per a funcionaris; CM/Rec (2007) 7 sobre bona administració; CM/Rec (2014) 7 sobre la protecció dels denunciants, i CM/Rec (2016) 3 sobre drets humans i empreses; a les Recomanacions de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa 757 (1975) i 1615 (2003) i en particular a la Resolució 1959 (2013); i també a les Recomanacions 61 (1999), 159 (2004), 309 (2011) i la Resolució 327 (2011) del Congrés de les Autoritats Locals i Regionals del Consell d'Europa i a la Recomanació de política general núm. 2 de l'ECRI: òrgans d'igualtat per combatre el racisme i la intolerància a escala nacional, adoptada el 7 de desembre de 2017;

Remetent-se a la Resolució 48/134 de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre els principis relatius a la situació de les institucions nacionals per a la promoció i la protecció dels drets humans ("els Principis de París"), de 20 de desembre de 1993; la Resolució 69/168, de 18 de desembre de 2014, i la Resolució 72/186, de 19 de desembre de 2017, sobre el paper de l'ombudsman, mediador i altres institucions nacionals de drets humans en la promoció i protecció dels drets humans; la Resolució 72/181, de 19 de desembre de 2017, sobre institucions nacionals per a la promoció i protecció dels drets humans; el Protocol facultatiu de la Convenció contra la tortura i altres tractes o càstigs cruels inhumans o degradants, aprovat per l'Assemblea General el 18 de desembre de 2002, i la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat adoptada per l'Assemblea General el 13 de desembre de 2006;

Després d'haver consultat l'Alt Comissionat de Drets Humans de les Nacions Unides, el relator especial de l'ONU sobre la situació dels defensors dels drets humans, el comissari dels drets humans del Consell d'Europa i el Comitè Director per als Drets Humans del Consell d'Europa (CDDH), l'Oficina de les Institucions Democràtiques i els Drets Humans de l'OSCE (OSCE/ODIHR), l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, el Defensor del Poble Europeu, l'Institut Internacional de l'Ombudsman (IOI), l'Associació d'Ombudsmans de la Mediterrània (AOM), l'Associació d'Ombudsman i Mediadors de la Francofonia (AOMF), la Federació Iberoamericana de l'Ombudsman (FIO) i la Xarxa Europea d'Institucions Nacionals de Drets Humans (ENNHRI);

en la seva 118a sessió plenària (15-16 de març de 2019) ha adoptat aquests principis sobre la protecció i la promoció de la institució de l'ombudsman ("els Principis de Venècia"):

1. Les institucions d'ombudsman tenen un paper important en l'enfortiment de la democràcia, l'estat de dret, la bona administració i la protecció i promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals. Tot i que no hi ha cap model normalitzat entre els estats membres del Consell d'Europa, l'Estat ha de recolzar i protegir la institució de l'ombudsman i abstenir-se de qualsevol acció que perjudiqui la seva independència.

2. La institució de l'ombudsman, inclòs el seu mandat, ha de tenir una base jurídica ferma, preferiblement des d'un punt de vista constitucional, mentre que les seves característiques i funcions es poden elaborar des d'un punt de vista legislatiu.
3. La institució de l'ombudsman ha de tenir un rang suficientment elevat, que es reflecteixi també en la remuneració de l'ombudsman i en el seu règim de jubilació.
4. L'elecció d'un model únic o plural d'ombudsman depèn de l'organització de l'Estat, de les seves particularitats i de les seves necessitats. La institució de l'ombudsman pot organitzar-se a diferents nivells i amb competències diferents.
5. Els estats han d'adoptar models que compleixin plenament aquests principis, reforcin la institució i augmentin el nivell de protecció i promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals al país.
6. L'ombudsman ha de ser elegit o nomenat d'acord amb procediments que reforcin en la mesura que sigui possible l'autoritat, la imparcialitat, la independència i la legitimitat de la institució.

L'ombudsman ha de ser preferiblement elegit pel Parlament amb una majoria qualificada adequada.
7. El procediment de selecció dels candidats ha d'incloure una convocatòria pública i ser públic, transparent, basat en els mèrits, objectiu i estar previst per la llei.
8. Els criteris de nominació de l'ombudsman han de ser prou amplis per fomentar que hi hagi una gran varietat de candidats idonis. Els criteris essencials són una gran autoritat moral, integritat i uns coneixements i una experiència professional adequats, també en el camp dels drets humans i les llibertats fonamentals.
9. L'ombudsman no pot exercir, durant el seu mandat, activitats polítiques, administratives o professionals incompatibles amb la seva independència o imparcialitat. L'ombudsman i el seu personal estan obligats per codis ètics d'autoregulació.
10. El mandat de l'ombudsman és més llarg que el mandat de l'organisme nomenador. El mandat s'ha de limitar preferentment a un sol termini, sense opció de reelecció; en tot cas, el mandat de l'ombudsman només s'ha de poder renovar una vegada. Preferiblement, el termini únic no ha de ser inferior als set anys.
11. L'ombudsman només pot ser suspès de les seves funcions d'acord amb una llista exhaustiva de condicions clares i raonables establertes per llei. Aquestes condicions es refereixen únicament a criteris essencials d'"incapacitat" o "incapacitat per exercir les funcions del càrrec", "conducta indeguda" o "faltas de conducta", que s'han d'interpretar en termes molt estrictes. La majoria parlamentària requerida per al cessament de les funcions de l'ombudsman -per part del mateix Parlament o per un tribunal a petició del Parlament- ha de ser com a mínim igual, i preferiblement superior, a la requerida per a l'elecció. El procediment d'eliminació ha de ser públic, transparent i previst per la llei.
12. El mandat de l'ombudsman inclou la prevenció i la correcció de la mala administració i la protecció i promoció dels drets humans i les llibertats fonamentals.

13. La competència institucional de l'ombudsman comprèn l'Administració pública a tots els nivells.

El mandat de l'ombudsman inclou els serveis d'interès general, tant si els presten l'Estat, els municipis, organismes estatals o entitats privades.

La competència de l'ombudsman en relació amb el poder judicial es limita a garantir l'eficàcia dels procediments i el funcionament administratiu d'aquest sistema.

14. L'ombudsman no rep ni segueix cap instrucció de cap autoritat.

15. Qualsevol persona física o jurídica, incloses les ONG, té dret a un accés lliure, sense restriccions i gratuït a l'ombudsman i a presentar una queixa.

16. L'ombudsman ha de tenir la facultat discrecional per investigar els casos, a iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una queixa, tenint en compte els recursos administratius disponibles. L'ombudsman té dret a demanar la cooperació de qualsevol persona o organització que pugui ajudar en les seves investigacions. L'ombudsman ha de tenir el dret legalment exigible d'accés il·limitat a tots els documents, bases de dades i materials rellevants, inclosa la informació legalment privilegiada o confidencial. Això inclou el dret a lliure accés a edificis, institucions i persones, incloses les persones privades de llibertat.

L'ombudsman ha de poder entrevistar les persones funcionàries i les autoritats o sol·licitar-los explicacions per escrit, i, a més, prestar una atenció i una protecció especials als denunciants del sector públic.

17. L'ombudsman ha de tenir la facultat d'adreçar recomanacions individuals a qualsevol organisme o institució dins els límits de la seva competència. També té el dret legalment exigible de requerir les persones funcionàries i les autoritats perquè responguin en un termini raonable establert per l'ombudsman.

18. En el marc del seguiment de l'aplicació a escala nacional d'instruments internacionals ratificats relacionats amb els drets humans i les llibertats fonamentals i també de l'harmonització de la legislació nacional amb aquests instruments, l'ombudsman ha de poder presentar, en públic, recomanacions al Parlament o a l'executiu, inclosa la modificació de la legislació o l'adopció d'una de nova.

19. Després d'una investigació, l'ombudsman ha de tenir preferentment la facultat de desafiar la constitucionalitat de les lleis i els reglaments o actes administratius generals.

L'ombudsman ha de tenir preferentment la facultat d'intervenir davant dels organismes jurisdiccionals i els tribunals competents.

La presentació oficial d'una queixa a l'ombudsman pot tenir efectes suspensius sobre els terminis d'aplicació al tribunal, en virtut de la llei.

20. L'ombudsman ha de presentar un informe al Parlament sobre les activitats de la institució com a mínim un cop l'any. En aquest informe, l'ombudsman pot denunciar al Parlament la manca de compliment per part de l'Administració pública. L'ombudsman també

es pot pronunciar sobre qüestions específiques, si ho considera oportú. Els informes de l'ombudsman s'han de fer públics, i han de ser tinguts en compte per les autoritats.

Això també és aplicable als informes presentats per l'ombudsman designat pel poder executiu.

21. S'han de garantir recursos pressupostaris suficients i independents a la institució de l'ombudsman. La llei ha d'establir que l'assignació pressupostària dels fons a la institució de l'ombudsman ha de ser adequada a la necessitat d'assegurar el compliment complet, independent i eficaç de les seves responsabilitats i funcions. S'ha de consultar l'ombudsman i se li ha de demanar que presenti un projecte de pressupost per a l'exercici següent. El pressupost adoptat per la institució no pot ser reduït durant l'exercici pressupostari, llevat que la reducció s'apliqui generalment a altres institucions de l'Estat. L'auditoria financera independent del pressupost de l'ombudsman ha de tenir en compte només la legalitat dels procediments financers i no l'elecció de les prioritats en l'execució del mandat.

22. La institució de l'ombudsman ha de disposar de personal suficient i d'una flexibilitat estructural adequada. La institució pot disposar d'un o més adjunts, nomenats per l'ombudsman. L'ombudsman ha de tenir la capacitat de contractar el seu personal.

23. L'ombudsman, els adjunts i el personal de direcció han de gaudir d'immunitat davant de qualsevol procés judicial respecte de les activitats i les paraules, orals o escrites, relacionades amb l'exercici de les seves funcions per a la institució (immunitat funcional). Aquesta immunitat funcional ha de perdurar igualment un cop l'ombudsman, els adjunts o el personal de direcció abandonin la institució.

24. Els estats s'han d'abstenir de dur a terme qualsevol acció destinada a suprimir la institució de l'ombudsman o a obstaculitzar-ne el funcionament eficaç, i han de protegir-la de manera eficaç contra totes les amenaces d'aquest tipus.

25. Aquests principis s'han de llegir, interpretar i utilitzar per consolidar i reforçar la institució de l'ombudsman. Tenint en compte els diferents tipus, sistemes i situació legal de les diverses institucions d'ombudsman i el seu personal, es convida els estats a emprendre totes les accions necessàries, inclosos els ajustaments constitucionals i legislatius necessaris, per proporcionar les condicions adequades que reforcin i desenvolupin les institucions d'ombudsman i la seva capacitat, independència i imparcialitat d'acord amb els Principis de Venècia i, per tant, per garantir-ne una aplicació adequada, oportuna i eficaç.

REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL L'AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Article 124.- Definició del Síndic.

- 1). El Síndic Municipal de Greuges de Sant Feliu de Guíxols és una institució que té per missió defensar pels drets i les llibertats públiques dels ciutadans en relació amb l'Administració municipal i dels organismes administratius que en depenen, així com de les empreses de servei públic amb capital que pertanyi total o parcialment a l'Ajuntament, i dels concessionaris dels serveis públics municipals. Amb aquesta finalitat, estudia les queixes que se li presentin, sense perjudici de les accions que puguin promoure per la seva pròpia iniciativa.
- 2). El Síndic compleix les seves funcions amb independència i objectivitat, examinant i donant tràmit a les queixes que se li formulin o promovent accions per la seva pròpia iniciativa.
- 3). Per a realitzar la seva funció, pot supervisar les activitats de l'Administració municipal i, en general, tots els organismes i empreses dependents de l'Ajuntament i els concessionaris dels serveis públics municipals. Totes aquestes entitats auxiliaran, amb caràcter preferent, el Síndic en les seves tasques i li facilitaran tota la documentació que necessiti en relació amb la queixa concreta o actuació.
- 4). El Síndic informará de les seves actuacions als òrgans col·legiats de l'Ajuntament que ho sol·licitin i anualment al Ple de la Corporació, presentant l'informe corresponent.
- 5). El Síndic Municipal establirà relacions amb el Síndic de Greuges de Catalunya.

Article 125.1.

El Síndic de Greuges és escollit pel Ple de la Corporació per una majoria de les tres cinquenes parts dels seus membres, en primera votació; si no s'assoleix aquesta majoria, en la segona votació és suficient la majoria absoluta.

Article 125.2.

Per poder ésser elegit síndic municipal de greuges, s'han de complir les condicions següents:

- a) Ésser major d'edat i gaudir de la plenitud de drets civils i polítics.
- b) Tenir la condició política de català i estar empadronat al municipi de Sant Feliu de Guíxols.

Article 125.3.

- 1). El càrrec de síndic de greuges té una durada de cinc anys i només podrà ser reelegit per un segon període de cinc anys.
- 2). El Síndic Municipal de Greuges cessa per algunes de les causes següents:
 - a) Per renúncia.

- b) Per transcurs del temps pel qual fou elegit.
 - c) Per mort.
 - d) Per incapacitat o per inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.
 - e) Per condemna a causa de delictes dolosos per sentència ferma.
 - f) Per negligència notòria en el compliment de les obligacions i dels deures del càrrec.
- 3). En aquest darrer cas el cessament és decidit per majoria de les tres cinquenes parts dels membres del Ple en un debat específic, en el qual el Síndic té dret a assistir i a fer ús de la paraula abans de la votació. En els altres casos és declarat per l'Alcalde, que tot seguit n'ha de donar compte al Ple.

Article 126. Procediment i actuació del Síndic Municipal de Greuges.

- 1). Pot adreçar-se al Síndic Municipal per sol·licitar-ne la seva actuació, qualsevol persona física o jurídica que demostrï un interès legítim relatiu a l'objecte de la queixa, sense restricció de cap mena excepció feta d'aquelles persones amb dependència funcional o laboral de l'administració municipal en qüestions relatives a l'àmbit de les relacions laborals o de servei. Les queixes es presentaran per escrit acompanyades dels documents que puguin servir per a esclarir el cas. La presentació pot realitzar-se per qualsevol de les formes previstes en la regulació del Registre d'entrada de documents administratius.
- 2). El termini màxim per a la presentació de les queixes serà d'un any a partir de la data en que s'hagin produït els fets causants de la queixa.
- 3). Totes les actuacions del Síndic Municipal de Greuges són gratuïtes per a la persona interessada, i no és necessària l'assistència de cap representant legal.
- 4). El Síndic Municipal de Greuges ha de registrar i acusar recepció de totes les queixes que se li formulin, que pot tramitar o rebutjar; en aquest darrer cas ho ha de comunicar a l'interessat mitjançant un escrit motivat.
El Síndic Municipal de Greuges no pot investigar les queixes o reclamacions l'objecte de les quals es trobi pendent de resolució judicial.
- 5). Hi haurà un registre especial de les queixes rebudes a l'oficina del Síndic Municipal de Greuges a la pròpia disposició amb còpia a la Secretaria de la Corporació, on podrà ser consultat pels regidors. Excepcionalment, el Síndic Municipal de Greuges podrà declarar en forma raonada i únicament quan així ho demani la persona que subscriu la queixa, la confidencialitat de les dades de caràcter personal de qui la formulï, sense afectar ni al contingut de la queixa ni a l'expedient que es tramiti.
- 6). El Síndic Municipal de Greuges ha de vetllar perquè l'administració resolgui en el temps i la forma deguts les peticions i els recursos que li han estat formulats o presentats.
- 7). Les decisions i les advertències del Síndic Municipal de Greuges no poden ser objecte de recurs de cap mena, sens perjudici dels recursos administratius o jurisdiccionals que procedeixin contra l'acte, la resolució o l'actuació que ha motivat la seva intervenció.
El Síndic Municipal de Greuges donarà prioritat a la tramitació de les queixes quan facin referència a supòsits en que l'Ajuntament hagi incomplert els terminis legals per resoldre els expedients o instàncies.
- 8). Havent estat admesa la queixa a tràmit, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'interessat i estudiarà les mesures que consideri oportunes i podrà informar l'Alcalde o Regidor afectat perquè dins de quinze dies emetin informe escrit.

- 9). Si la queixa afecta la conducta de persones al servei de l'Ajuntament, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'Alcalde o al Regidor delegat corresponent, i aquests trametran al Síndic l'informe i la documentació que calgui en el termini màxim de trenta dies.
- 10). El Síndic Municipal de Greuges pot fer públic el nom de les persones i l'àrea, el departament o els òrgans que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions i també destacar aquesta actuació en l'informe anual al Ple de la Corporació.
- 11). Si en el desenvolupament de les seves funcions s'observen indicis d'infraccions disciplinàries o de conductes delictives, el Síndic Municipal de Greuges ho comunicarà a l'òrgan competent, al Ministeri Fiscal o a l'Autoritat Judicial competent.
- 12). En l'exercici de les seves funcions d'estudi i tramitació d'una queixa, El Síndic Municipal de Greuges pot formular a les autoritats i al personal de l'Ajuntament, les recomanacions, els suggeriments i els recordatoris adients, si bé no pot modificar ni anul·lar resolucions o actes administratius. Igualment, el Síndic Municipal de Greuges pot proposar fórmules de conciliació o acord als interessats.
- 13). El Síndic Municipal de Greuges ha d'informar del resultat de les investigacions a l'autor de la queixa, a la persona al servei de l'Administració afectada i a l'organisme en relació amb el qual s'ha formulat la queixa.
- 14). El Ple municipal podrà fixar una assignació econòmica per l'exercici del càrrec.
En tot cas, en els pressupostos municipals es preveurà una partida destinada als mitjans necessaris per a l'exercici de les seves funcions, i per fer front a les despeses i dietes que hagi d'assumir per tal exercici.

Article 127. Relacions amb el Ple de la Corporació.

- 1). Anualment, abans del dia 31 de març, el Síndic Municipal de Greuges ha de presentar al Ple de la Corporació un informe de les seves actuacions durant l'any complet anterior, en el qual ha de constar-hi:
 - a) En nombre i la mena de queixes formulades.
 - b) Les queixes rebutjades, les que es trobin en tràmit i les ja investigades amb el resultat obtingut, i també els fets que les varen causar.
- 2). D'altra banda, el Síndic Municipal de Greuges podrà formular en el seu informe els suggeriments que estimi adients.
- 3). El Síndic Municipal de Greuges pot presentar també informes extraordinaris al Ple de la Corporació o a l'Alcalde quan ho requereixin la urgència o la importància dels fets que motivin la seva intervenció.
- 4). Els Grups municipals podran fixar la seva posició en relació amb l'informe.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Des de l'entrada en vigor d'aquest reglament es tindrà per creat el Registre d'Entitats regulat als articles 118 a 123 d'aquest reglament i, supletòriament, per la legislació aplicable.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 96 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

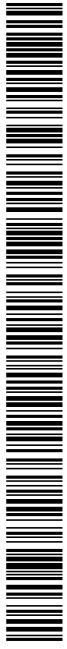
Aquest Reglament orgànic fou aprovat pel Ple municipal en la sessió celebrada el dia 30 de març de 1988, i va entrar en vigor amb la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província de Girona de 28 de maig de 1988.

...//...

En Ple de data 30/07/03 s'acorda modificar l'article 87 i afegir els articles del 124 al 127.

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 97 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

AJUNTAMENT DE SANT FELIU DE GUIXOLS
Aquest document és una còpia simple del document electrònic original. Pot verificar la integritat del document amb el codi de verificació electrònic a l'adreça següent : <https://ciutad.a.guixols.cat/OAC/ValidarDoc.jsp>

Codi Segur de Verificació: 256759fe-9aa4-492a-81bf-7e93ff7dc997
Origen: Ciutadà
Identificador document original: ES_L01171609_2021_2221145
Data d'impressió: 14/03/2025 08:41:14
Pàgina 98 de 98

SIGNATURES
Cap signatura aplicada

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES
SANT FELIU DE GUÍXOLS

SÍNDIC MUNICIPAL DE GREUGES DE SANT FELIU DE GUÍXOLS
C/ Penitència, núm. 10 (Casa Albertí)
Telèfon: 972 32 80 40
E.mail: sindic.greuges@guixols.cat